موتين مالها شاعري

مرتب

مشتاق بخاري/مبين اچڻ

موتين مالها شاعري

مرتب: مشتاق بخاري / مبين اچڻ

بخاري پبليڪيشن لاڙڪاڻو

17

شاعري ڪيفيتن آڌارَ ٿيندي آهي ۽ پڙهندڙن توڙي ٻڌندڙن تي ڪيفيتن آهر ئي اثر انداز ٿيندي آهي. شاعر جا احساساتي الفاظ جتي ڀالن، تيرن، خنجرن ۽ باهه جي اُلن جيان محسوس ٿيندا آهن اتي شاعر جا الفاظ زخمن تي پهن، گلابن جي پتين، هيرن ۽ موتين جهڙا به محسوس ٿيندا آهن ۽ جڏهن اهي موتين جهڙا لفظ پاڻ ۾ ملندا آهن ته پوءِ اهي خوبصورت احساسن جي موتين مالها جوڙي ماڻهوءَ کي موهي وجهندا آهن. سنڌ جي ٻن سيبتن شاعرن مشتاق بخاري ۽ مبين اچڻ جي ڪوشش، محنتن ۽ محبتن، سنڌ جي سڄاڻ شاعرن کي هن ڪتاب ۾ ڪٺو ڪري، ڪتاب "موتين مالها شاعري" مرتب ڪري ڇڏيو ته شاعرن ۾ شاعريءَ جي من موهڻي مالها جوڙي ورتي آهي انڪري مشتاق بخاري ۽ مبين اچڻ هن جستجوءَ تي جس لهڻن.

هن ڪتاب "موتين مالها شاعري" ۾ شاعرائي مالها ۾ زيب ڪنگو، سيد مختيار علي شاه، لونگ ملاح، سيد ساجد، شمس پير، طفيل، وفائي محب، عامر خليل، وفا غلام عباس، فقير قليو، سڪندر هاڙهو، ذاڪر سيتائي، اسير نديم علي، سخاوت شيخ، ديدار فلڪ ٻٽو، معشوق عمر هنگورجو، نويد ناز اچڻ، اسلم هزار خان چانڊيو، اڪبر جوکيو، سعيد خروس ۽ مشتاق بخاري شامل آهن.

انهيءَ مالها ۾ ڪيترائي موتي اهڙا آهن جن کي گهڻي وقت کان ليکڪ ۽ پڙهندڙ جي حيثيت ۾ ادبي رسالن ۽ ڪتابن ۾ پڙهيو آهي ۽ ڪجهه موتي بلڪل نوان به آهن پر تقريبن سڀني شاعرن جي شاعري سهڻن خيالن سان مالامال لڳي. اميد ٿي ڪجي ته هي ڪتاب "موتين مالها شاعري" سنڌي شاعرائي تاريخ ۾ پنهنجو هڪ الڳ تاريخي،شعوري، تعميري ۽ تخليقي دستاويز ثابت ٿيندو ۽ اميد ته مشتاق بخاري ۽ مبين اچڻ صاحب سنڌي ادب کي هڙيون ادبي مالهائون ارپيندا رهندا

ساجده جبين

لونگاڻي/شڪارپور

9 اپريل 2022ع

sindhsalamat.com

books.sindhsalamat.com

موتين مالها شاعري

(مختلف شاعرن
جي شاعري)

مرتب:

مشتاق بخاري

مبين اڄڻ

بخاري پبليڪيشن لاڙڪاڻو
2022ع

books.sindhsalamat.com

s

ڪتاب نمبر: 18
حق ۽ واسطا مرتب وٽ محفوظ
ڪتاب جو نالو: موتين مالها
موضوع: مختلف شاعرن جي شاعري
مرتب: مشتاق بخاري ۽ مبين اڄڻ
سال: مئي 2022ع
ڇاپو: پهريون
ڪمپوزنگ لي آئوٽ: شاهد انور بخاري
ڇپيندڙ: بخاري پبليڪيشن لاڙڪاڻو
0300_3419181
مُلهه: 300رپيا

Book No: 18
Book Name: Motin Malh Shairi
Copmiled by: Mushtaque Bukhari and Mubeen Ujan
1 st Eddition: May 2022
Composing & Layout: Shahid Anwar Bukhari
Published by: Bukhari Publication Larkana
0300_3419181
Price:300

sindhsalamat.com

سنڌاءُ

٭ارپنا	مبين اڄڻ	04
٭ پبلشر نوٽ	فياض انور بخاري	05
٭ زيب ڪنگو	تعارف/شاعري	06
٭ مختيار	تعارف/شاعري	12
٭ لونگ ملاح	تعارف/شاعري	17
٭ سيد ساجد	تعارف/شاعري	23
٭ شمس پير	تعارف/شاعري	29
٭ طفيل	تعارف/شاعري	34
٭ وفائي محب	تعارف/شاعري	40
٭ عامر خليل	تعارف/شاعري	46
٭وفا غلام عباس	تعارف/شاعري	52
٭ فقير قليو	تعارف/شاعري	58
٭سڪندر هاڙهو	تعارف/شاعري	64
٭ذڪر سيتائي	تعارف/شاعري	70
٭ اسير نديم علي	تعارف/شاعري	76
٭ سخاوت شيخ	تعارف/شاعري	80
٭ ديدار علي پتو	تعارف/شاعري	86
٭ معشوق عمر	تعارف/شاعري	93
٭ نويد ناز اڄڻ	تعارف/شاعري	98
٭ اسلم هزار خان چانديو	تعارف/شاعري	100
٭ اڪبر جوکيو	تعارف/شاعري	102
٭ سعيد خروس	تعارف/شاعري	104
٭مشتاق بخاري	تعارف/شاعري	106

ارپنا

آءُ پنهنجو هي ڪتاب پنهنجي شهيد ڀيڻ قرآن مجيد جي حافظ، گريجوئيٽ روبينہ اڄڻ جي نانءُ ڪيان ٿو جنهن کي درگاھ پير ڪنڪپال تعلقہ ڪوٽڏيجي وٽان اغوا بعد بي درديءَ سان قتل ڪيو ويو جنهن جي خون جي انصاف لاءِ اڄ بہ دربدر آهيان.

انصاف جي اوسيئڙي ۾

غريب شاعر ياءُ مبين اڄڻ

پبلشر نوٽ

فياض انور بخاري
bukharipublication@gmail.com
0300_3419181

***

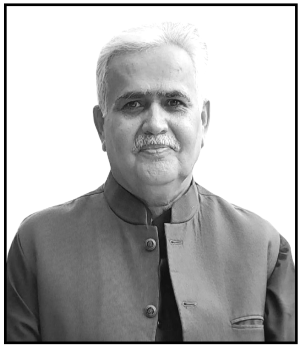

تعارف

نالو:- اورنگزيب

ادبي نالو:- زيب ڪنگو

والد جو نالو :- قادرڏنو خان

ذات:- ڪنگو

ڄمڻ جي تاريخ :- 1 جنوري 1960ع

ڄمڻ جو هنڌ :- ڳوٺ ڪنگا تعلقو لاڙڪاڻو.

تعليم:- پوسٽ گريجوئيٽ

ڪرت:- رٽائرڊ سپرينٽينڊنٽ جيل 2020ع ۾

لکڻ جي شروعات:- 1990ع

ڇپيل ڪتاب:- احساس جون ڪتڪتايون، خواب رقص ۾ (شاعري)، 2003ع ۾، (گڏيل شاعري) "وايون مهڪيون واٽ تي"، "سونهن جا همسفر"، " شاعري ڳائي ٿي"، "ڏيل ڏنگي ٿي ذات"،

اڻ ڇپيل مواد:- ٻن ڪتابن جيترو

لکيل صنفون: نعت، گيت، غزل، وائي، نظم، چوسٽا، دوها، ڪنٺ، ٽيڙو

اڻ ڇپيل مواد: ٻن ڪتابن جيترو

موبائيل نمبر:- 0300_9375152

ايڊريس:- ڳوٺ ڪنگا تعلقو لاڙڪاڻو

غزل

محتاج ديد جو شل انسان ٿئي نہ ڪوئي،
انسان مان ڦري ڪو پڳوان ٿئي نہ ڪوئي،

ڪمزور کي لتاڙي هر ڪو هتي وڃي ٿو
وحشت وڃي ختم ٿي حيوان ٿئي نہ ڪوئي،

پروردگار تون ئي ساڃاهہ ڏي اسان کي،
فرياد هت ٻڌي ڪو شيطان ٿئي نہ ڪوئي،

مون کي رڳو ڪپي ٿو مانيءَ ڳڀو هتي بس،
جيئڻ ڏيو مگر هت زندان ٿئي نہ ڪوئي.

ويندو خوار ٿي آ هت ري سڏيو اجايو
بي وقت شل هتي ڪو مهمان ٿئي نہ ڪوئي،

مطلب تہ ماڻهپي ۾ برسيل رهيو سدائين،
ان ڳالهہ تي ڪڏهن ڪو حيران ٿئي نہ ڪوئي.

هي ”زيب“ سنڌ سهڻي گهر آ رهي امن جو
ڪجهہ سوچ تون بہ مورک نقصان ٿئي نہ ڪوئي.

***

غزل

مون ڏنو احساس جي ٻاڪر منجهان،
سوجهرو آڪاس جي ٻاڪر منجهان.

مسڪرائي آجيان منهنجي ڪئي،
هن اٿي اجلاس جي ٻاڪر منجهان.

جڻ تہ ڪائي برف آ پئي ٿي ڳري،
زندگي ٽرماس جي ٻاڪر منجهان.

جو حصو ايمان جو ٻڌجي ويو
ڪيئن ڪيان وشواس جي ٻاڪر منجهان.

پيار تي ويساهہ ئي پورو ڪجي،
اڪ ڪري الماس جي ٻاڪر منجهان،

پير ڪوڙي وڻ جيان بيٺو ڏسان،
ڪنهن شهر بنواس جي ٻاڪر منجهان.

ڪر خدا آزاد منهنجي سنڌ کي،
ٽُرڻ هن راڪاس جي ٻاڪر منجهان.

تو سوا هي ”زيب“ ڪجهہ ناهي پرين،
ڪين وڃ تون آس جي ٻاڪر منجهان،

***

غزل

پيار ڏوڪو نہ آ پيار سايو نہ آ،
چاھ تو سان پرين ھي اجايو نہ آ.

ساھ کي چو نہ ايندين سَٺُون پو پلا،
ھي حقيقت ھئي ڪجھ وڏايو نہ آ.

روز تسبيح تنھنجي پڙھان ٿو صنم،
تو سوا من اندر ڪو بہ آيو نہ آ.

زندگي ير وطن جي ڪئي ڳالھ مون،
پل تہ ھڪڙو بہ ويھي وڃايو نہ آ.

گل وڃائي پليڪار تو کي چوان،
تون متان ير چوين ڪجھ سجايو نہ آ.

چنڊ تارا جھڪي ٿا سلامي ڏين،
تو تہ رخ تان بہ پردو ھٽايو نہ آ.

لڙڪ منھنجا اڳي ئي وھي ٿا پون،
"زيب" ڪان تو اجان موڪلايو نہ آ.

***

غزل

ڪوڙ اڏ ۾ ڳالھيون رھجي ويون.
ڪٿ تي تنھنجون واليون رھجي ويون.

پيٽ پرجي ھو ويو تو کي ڏسي،
پُر ٽيل سي ٽالھيون رھجي ويون.

رات روئي ڳل اگھي مون ھا چڏيا.
صبح اکڙيون آليون رھجي ويون.

زندگي جون سب بھارون ويون لنگھي،
ڪجھ مندون متواليون رھجي ويون،

ڪين رت جو ھڪ ڦڙو باقي بچيو
ڪوڪليون ئي ناليون رھجي ويون،

"زيب" کي ھو پيار تو ايڏو ڏنو
سيئي ڏسندي ساليون رھجي ويون.

***

غزل

لوڪ هڪڙي سوال ۾ گم هو
ڪو تہ تنهنجي خيال ۾ گم هو؟

رات آغوش ۾ ستي ويڙهي،
صبح هڪ سال، سال ۾ گم هو.!!

ڪين درويش ڪي سڃاڻي ڪو
هوش شايد جلال ۾ گم هو.!!

دوستن جي خبر پئي مون ڪي،
پنهنجي هر ڪو ئي حال ۾ گم هو.!!!

شهرتن جي تلاش ۾ ڪوئي،
پاڻ پنهنجي زوال ۾ گم هو.!!!

ڪير شهباز لال کي ڳولهي،
جڳ سڄو هت ڌمال ۾ گم هو

”زيب“ قائل نہ ٿي سگهيو مون ڪان،
هو ٻئي ڪنهن مثال ۾ گم هو.

❊❊❊

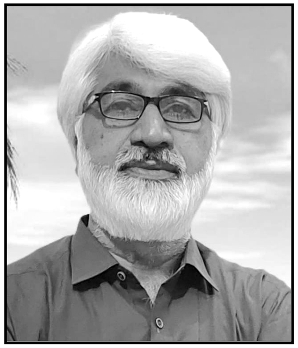

تعارف

نالو:ـ	سيد مختيار علي شاه
ادبي نالو:ـ	مختيار
والد جو نالو :	سيد نُور محمد شاه عرف”مسڪين“ شاه
ڄمڻ جي تاريخ:ـ	16 جولاءِ 1968ع
ڄمڻ جو هنڌ:ـ	ڳوٺ جوٽالو شريف.
تعليم:ـ	ايم.اي سنڌي، بي.ايڊ
ڪرت: :ـ	هاءِ اسڪول ٽيچر، راشد مورائي گورنمينٽ هاءِ اسڪول مورو ٽائون ڪئمپس
شاعريءَ جي شروعات:ـ	2009ع
ڇپيل ڪتاب:ـ	سنڌي ادبي سنگت شاخ مورو جو سيڪريٽري هجڻ وقت سنڌ جي ٻارنهن شاعرن جي گڏيل شاعريءَ جو ڪتاب.”سڪ نہ ستا ڪڏهين“ جو مرتب رهيس.
اڻ ڇپيل مواد:ـ	مضمون، مقالا، سفر نامہ ۽ شاعري.
موبائيل نمبر:ـ	0300_3680964
ايڊريس:ـ	پوسٽ آفيس مورو، تعلقو مورو، ضلع نوشهرو فيروز.

غزل

آنا ڪيڏي اڃي ويئي، ڏسو انسان ۾ آهي،
ويو پئجي خلل آخر، امن ايمان ۾ آهي.

سَڃِي سنسار ۾ ٿِي پيا، گناهن جا سَوايا ڪم،
تمنا چوٽڪارِي جِي، رَهِي رحمان ۾ آهي.

رُڳو ٿو راڄ ويڙهائِي، اجوڪو آدمي يارو،
ڀَلا پو فرق ڇا انسان ۽ شيطانَ ۾ آهي؟

لڳائِي جانِ جِي بازِي، صفا هوشو ۽ هيمون ٿِي،
هَٽِي حشمت منجهان نعرولَڻو ميدان ۾ آهي.

ڳري ڪارِي نياڻِيءَ کي، ڳنو نادانَ ڪاتيءَ سان،
ٻُڌائِي ڪو اِهو ڪاٿِي، لکيل قرآن ۾ آهي؟

اسان لَئِہِ محترم آهيو مٿانهان مُلڪ سارِي کان،
ڪَئِي پُلجِي نہ گستاخي،اوهان جي شان ۾ آهي.

مُکو ”مختيارَ“ ڏي جو تو جنم جِي ڏينهَن تي تحفو
قَسمَ سان ساهہ جڙ منهنجو انهيءَ گُلدان ۾ آهي.

❊❊❊

books.sindhsalamat.com

غزل

مِٺِنِ مارُن سَنديون يادون تَرِي آيون،
ڏُکيون ڏاڍيون عجب آهن اڪيلايون.

ڪيڙو نفرت نياڳيءَ کي نگاهن مان،
محبت جا اڇو گڏ، گيت ڪي ڳايون.

حقيقت کي هنڊايون، هانءَ پنهنجي ۾،
ڪڏهن پُلجي نہ ڪُوڙن کي ڳلي لايون.

سچل، ثابت ۽ ساميءَ کي پَڙهي ڏِسجي،
پٽائيءَ جا پلارا بيت ۽ وايون.

وُٺا بادلَ بَهارِي ٿِي، ٽڏو ٽُر ٿيو
زمينون سِنڌ جيجل جون،ٻٽيون سايون.

رکن ٿيون ديس سان الفت،وڏن اڳتي،
سدا سُهٽيون، مِٺيون هِي ماروين ڄايون.

اکيون ”مختيار“ جون، آتيون رَهن هردم،
مِلن محبوبَ، ڏيندو ڏيهُہ واڌايون.

❊❊❊

sindhsalamat.com

غزل

دِل مَٽان درد جا،ويس پائِي چَڏيِم،
سُورَ سينِي سمورا، سَمائِي چڏيم.

قوم لئہ شال ڪانئرُ،ٿيان ڪِينَ مان،
ديسَ جِي دَنگَ سان،دِل لڳائي چڏيم.

پُونءِ ۽ بَس پِنائِي، رَهن ياد ٿا،
وِردَ سارا وظيفا، پُلائي چڏيم.

بيوسن بي سهارن، جڏهن پِي سڏيو،
پارَ ڪي پارُ تَن جِي، پُڄائِي چڏيم.

ڪُوڙَ جِي مُنهن مٿان،خُوب دانگِي مَلِي،
دوستَ سارا سَچا،هِت سَڏائِي چڏيم.

موتُ "مختيارَ" جِي ماڳ تي مِهرَ ڪرِ،
نيڻَ واتُنِ مٿان، مَنَ وِڇائي چڏيم.

***

غزل

وَري نِيرَ نيڻن، وَهائِي چڏيا هِن،
عجب عِشقَ اُڏما وَڏائِي چڏيا هِن.

امڙ سنڌ جي لئہ ڏِبي جان گهورِي،
صليبن تي سِرڙا، سَجائِي چڏيا هن.

وڏيرِي ٻٽائِي بهانا، ٻَنيءَ مان،
ٻِنا سبب هارِي، لَڏائِي چڏيا هن.

هَلي آءُ محفل، سمُورِي مَچائِي،
نوان رنگ تو لئہ، رَچائِي چڏيا هن.

ڪري ڏار دشمن، اسان کي نہ سگهندا،
هَچارِنِ تہ حِيلا، هَلائِي چڏيا هن.

مَٿيو ۽ هَٿيو ڪِينَ، "مختيارُ" آهي،
اوهان پيرَ پنهنجا، هَٿائِي چڏيا هن.

***

تعارف

نالو:- لونگ ملاح
ادبي نالو:- لونگ ملاح
والد جو نالو:- محمد عثمان
ذات:- ملاح
جمڻ جي تاريخ:- 1 جنوري 1992ع
جمڻ جو هنڌ: ڳوٺ سڪيا خان چنا تعلقو جوهي ضلعو دادو
تعليم:- بي.اي
ڪرت:- روڊ جو منشي
لکڻ جي شروعات: 2017ع
پسند جو ڪتاب:-شاھ جو رسالو
ڇپيل مواد:- مختلف رسالن ۾
اڻ ڇپيل مواد:- هڪ ڪتاب جيترو
لکيل صنفون:- گيت، وائي، غزل.
موبائيل نمبر:- 0301-2658651
ايڊريس:- پٺاڻي ڪالوني سائيٽ ايريا ڪوٽڙي ضلعو ڄامشورو

غزل

ڏوھ نہ ڪنهن جو آهي پاڻ اجاڙي آ،
ڪيئن چوان مان پنهنجي ئي دل ساڙي آ.

منهنجي لاءِ ڪوئي مسئلو پيدا ٿيندو
تاڙيءِ تي جو هن وڄائي تاڙي آ.

تنهنجي ٿس تصوير رکي ڪن ورهين کان،
اڄ بہ لڳي پئي يار نئين الماڙي آ.

محبت جي ڪا ماپ بہ ٿيندي آهي ڇا ؟
پنهنجو پيار تہ جيڏو جهڙو ٻاڙي آ.

هيل مهاڻن جي منهن تي آ مايوسي!
هيل نہ آئي منڇر تي سا آڙي آ.

هڪڙي هٿ ۾ ڳاڙهو جهنڊو آ منهنجي،
ٻئي هٿ ۾ نپيل تيز ڪهاڙي آ.

هڪڙو پوڙهو سن وارو آ سنڌ سڄي،
هڪڙي مائي جندو سا بہ ڪراڙي آ .

***

غزل

وجهي ساهه خالي ککيءَ ۾ ويو
مهاڻو آ گم ٿي نديءَ ۾ ويو!

ڪندڻ جي گهرن کي بہ پوپٽ چڏي،
اڏامي گلن جي گهٽيءَ ۾ ويو.

ڏکيو ويس ڪارو اسان سوڳ ۾،
پٿر دل جو ماڻهو مٽيءَ ۾ ويو .

وصل جي عمر جو سڄو پورهيو،
هجر جي تہ هڪڙي چٽيءَ ۾ ويو.

امر ٿي ويو سو بہ تاريخ ۾،
مري جو مّحبتِ۔ پکيءَ ۾ ويو.

پري خال ڪوئي ڪٿي ٿو سگهي؟
وڏو شخص پنهنجي صديءَ ۾ ويو.

***

غزل

ماڻهو گهٽا نہ ئي ڪا لاري ڏڳن تي آهي،
هڪ ٻوٽ ۾ رڳو بس واري ڏڳن تي آهي.

وڪرو ڪندي هئي گل ويهي ڪندڻ جي وچ ۾،
مائي مري وئي سا ڪاري ڏڳن تي آهي.

ڪوشش اٿم گهرن تائين روشني پڄي هي،
انجي ڪري تہ تيلي ٻاري ڏڳن تي آهي.

مونکي قسم خدا جو اجري ڏٺم اکين سان،
هن پاءِ پيڻ ڪئي جا ڪاري ڏڳن تي آهي.

خانا بدوش ماڻهو محلات ۾ رهيا ءِ،
ڏرتي ڏٽين حياتي گهاري ڏڳن تي آهي.

مظلوم جي ازل کان آهي رهي جبر سان،
سا جنگ اڄ بہ ساڳي جاري ڏڳن تي آهي.

***

غزل

ٽاڪ منجهند جو ماڪ، اکين مان ڏسجي ٿي،
مومل تنهنجي ڪاڪ، اکين مان ڏسجي ٿي.

اندر ۾ بيمار اسانجي آهي دل!
ٻاهر سڀ کي چاڪ، اکين مان ڏسجي ٿي.

تو ته لڪائي هئي تنهائي ماڻهن کان،
در جو ڏيئي ٽاڪ، اکين مان ڏسجي ٿي.

پيار ڪرين ٿو هن سان تنهنجي مرضي آ،
ڏاڍي خطرناڪ، اکين مان ڏسجي ٿي.

سڀ جو پنهنجو رايو آهي، منهنجي لئه،
محبت آهي پاڪ، اکين مان ڏسجي ٿي.

پنهنجي ڌرتيءَ وانگر پنهنجي دل پيي آ،
دردن جي هيراڪ، اکين مان ڏسجي ٿي.

***

غزل

تون چا به چوين سوچين بهرحال وڌي ويندي،
نظرون نه ملا مونسان هي ڳالهه وڌي ويندي.

اوجاڳن ۾ ڏسجان اکڙين جي ايراضي،
هِن سال نه ئي ليڪن هُنَ سال وڌي ويندي.

هيئن وڻ وانگي بيٺو لوڏيندي ڪنڌ پيو!
طوفان جيان دشمن جي چال وڌي ويندي.

هڪ وقت به گهٽ آهي ٻيو فون پرائي آ،
احوال ٻڌا تڪڙا هي ڪال وڌي ويندي.

هر روز ڪچهري ڪر ڪا مونسان شعرن ۾،
هرڻي جان غزلن جي پڻ چال وڌي ويندي.

***

تعارف

نالو:۔ سيد سجاد علي

ادبي نالو:۔ سيد سجاد

والد جو نالو:۔ غلام اصغر شاهه

جمڻ جي تاريخ:۔ 1985ع

جمڻ جو هنڌ:۔

تعليم:۔ مڊل

ڪرت:۔ ليڪٽريشن

لکڻ جي شروعات:۔ 1998ع

لکيل صنفون:۔ غزل، گيت، نظم، وائي

ڇپيل مواد:۔ اجريل اندر جو عڪس (گڏيل شاعري) ڪوتائن ڪر موڙيا گڏيل (شاعري) ۽ مختلف رسالن ۽ اخبارن ۾

اڻ ڇپيل مواد:۔ هڪ ڪتاب جيترو

موبائيل نمبر:۔ 0345_3212266

ايڊريس:۔ محراب پور ضلع نوشهرو فيروز

غزل

سامهون جڏهن اچن ٿيون ”تاريخ جون اکيون“،
رايو نه پو رکن ٿيون ”تاريخ جون اکيون“.

قاتل به وائکو ٿئي مقتول وائکو
پڌرو ڪري ڇڏن ٿيون ”تاريخ جون اکيون“.

ظالم تي لعنتن جا وسڪار ٿيو وڃن،
مظلوم کي مڃن ٿيون ”تاريخ جون اکيون“.

بيشڪ نه مڃ اسان جي پڙهه پاڻ ئي وڃي،
کولي ڪتا رکن ٿيون ”تاريخ جون اکيون“.

تهذيب، مسلڪن جي هر ديد جي اڳيان،
منظر ڪشي به ڪن ٿيون” تاريخ جون اکيون“.

”سجاد“ ڪيترن جا ڪنڌ هيٺ تا ٿين،
آگر جڏهن کڻن ٿيون ”تاريخ جون اکيون“.

***

غزل

ڪا گهڙي تہ گڏ گهاريو يادگار بڻجي پئي،
شام زندگانيءَ جي شاندار بڻجي پئي.

سون ورني سڪ پنهنجي ساهہ ۾ سمائڻ ڏي،
عاشقي املهہ پنهنجي آشڪار بڻجي پئي.

گل بہ دل ڪوماٽا بلبلون اڏامن ٿيون،
ڪل تہ دل جي باغيچي ۾ بهار بڻجي پئي.

تو سوا نظارن جا رنگ سڀ اڌورا هن،
آ هلي فضا مهڪي خوشبودار بڻجي پئي.

ساز ڇيڙ مرڪن جا روح ٿي پوي رقصم،
هي بدن اشاري تي انڪسار بڻجي پئي.

محبتون ونڊي وڃن اڌ صديءَ جون لمحن ۾،
جيئن ”سجاد“ چاهت جو قرضدار بڻجي پئي.

❊❊❊

غزل

رهن ساهہ ڪي بس سنپارون يڪو ئي،
گسن ۾ گڏو گڏ نهارون يڪو ئي.

سڄڻ شال ڪوئي سٽي سڏ ورائي،
ڇپن تي رهن ٿيون پڪارون يڪو ئي.

رتو سَال ٿيندس وري ڪونہ موٽيو،
غمن ۾ تہ گذريون بهارون يڪو ئي.

وڇوڙو وڏي ٿو هي دل سوز ۾ آ،
رهي هينئڙو ڦارون ڦارون يڪو ئي.

متان ڪو پڪيئڙو ئي پيغام آڻي،
ڏسان ٿو پکين جون اڏارون يڪو ئي.

وهي ٿي ندي جڙ تہ ”سجاد“ ڪائي،
اکين منجهہ لڙڪن قطارون يڪو ئي.

❊❊❊

وائي

بتُ اٽپورو لڳي،
ڇڻ ته ڪجهه آهي ڪٿل!

چوالائي توسوا،
چاهه ٿو چورو لڳي،
ڇڻ ته ڪجهه آهي ڪٿل!

وقت جو هر ڪو پهر،
بي سُرورو ٿو لڳي،
ڇڻ ته ڪجهه آهي ڪٿل!

آجپي جي ڪام تان،
ٿو ڇٽيل پورو لڳي،
ڇڻ ته ڪجهه آهي ڪٿل!

زهر زخمي زندگي،
ڪاٽ جو ڪورو لڳي،
ڇڻ ته ڪجهه آهي ڪٿل!

ڪربلا! "سجاد" دل،
روح عاشورو لڳي،
ڇڻ ته ڪجهه آهي ڪٿل!

***

نظم

سڏيندا رهيا لفظ خاموش ليڪن،
نه ڪنهن سڏ جي ڪائي وراڻي ڏني ڪنهن،
اداسيء جي آغوش ۾ هئي خماري،
غمن جي انڌيرن به گهيرو ڪيو هو
نه ڪنهن خواب خوشين جي ڦيرو ڪيو هو
دعائون به دل ساڻ ڪنهن ڪونه ارپيون،
لٿيون ڪونه ڪي سوچ تان هاء سختيون،
اکين مان وهي لڙڪ پٿر ٿهي پيا،
پرم جي عقيدي جا بوتا ڍهي پيا،
ٻٽيو روح باغي بغاوت نه ڪئي تب،
تسلي به ڪنهن هڪ ڏني ڪونه ڪوڙي،
نه ان دم ڏني ڪنهن نه هاٽي ڏني ڪنهن،
سڏيندا رهيا لفظ خاموش ليڪن،
نه ڪنهن سڏ جي ڪائي وراڻي ڏني ڪنُن.

***

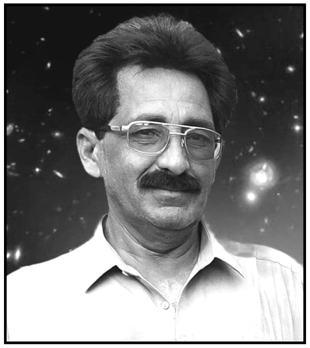

تعارف

نالو:- پير شمس الدين
ادبي نالو:- شمسُ پير
والد جو نالو:- پير نظام الدين
ڄمڻ جي تاريخ:- 5 اپريل 1970ع
ڄمڻ جو هنڌ:- ڳوٺ لڳ امام آباد تعلقو مورو
تعليم:- گريجوئيشن
ڪرت:- سرڪاري ملازم
لکڻ جي شروعات:-
ڇپيل ڪتاب:- گڏيل شاعريءَ جو ڪتاب ”پرهه ڦٽيءَ جا پنڌ“ ۾ شامل
اڻ ڇپيل مواد:- ٻن ڪتابن جو مواد
موبائيل نمبر:- 0302-3970885
ايڊريس:- ڳوٺ ڪانڊڙا ڪالوني، تعلقو مورو ضلع نوشهرو فيروز سنڌ.

غزل

زندگي تنهنجي پر منجهان نڪتس،
ڇڻ تمنا جي گهر منجهان نڪتس.

ڪو به رستو نه مون کي هٿ آيو ،
دوستاڻي جو در منجهان نڪتس.

منهنجي خوشبوءِ ڪيو وصال جڏهن،
بوءِ خاني جي جر منجهان نڪتس.

مون کي ماري ڪنڌن تي لڙڪايو
مان جو نانگن جي ڏر منجهان نڪتس.

شهر جا ها ڦُڏاق پويان پر،
بُردباريءَ جي بر منجهان نڪتس.

مون کي ڦوتو فضول تا ڪوٺيو
مان ڦُٽي جو نه ڇر منجهان نڪتس.

جنهن ڇُهيو تي سو خاڪ ٿيندو ويو،
مان جو آتش جي جر منجهان نڪتس.

”شمسُ“ هو نانءُ انڪري شايد!
تيرڳيءَ جي مان تر منجهان نڪتس.

***

غزل

هن سنگتراش کي جيئن پٿر جهڪي ڏٺو هو
تيئن زندگيءَ خدا کي هرهر جهڪي ڏٺو هو.

خاموش مان جڳن کان گونگي زبان وانگي،
ڪورڻ کان پهريان مونکي نشتر جهڪي ڏٺو هو.

اي دوست مهرباني پاڪر پري هنيو ٿئي،
تنهنجي هٿن ۾ مرڪي خنجر جهڪي ڏٺو هو.

دنيا مُصَوري جو ڪو رنگ ڪو نہ ڄاڻي،
برشن وٿين کي گهوري منظر جهڪي ڏٺو هو.

ڪجھ فاصلا بہ رهندا ڪجھ فيصلا بہ ٿيندا،
ڳالهين جي خوف ليڪن دلبر جهڪي ڏٺو هو.

او "شمس" ڳوٺ پنهنجي جڏهين وڃڻ جو سوچيئي،
هن شهر جي انا سان مندر جهڪي ڏٺو هو.

❊❊❊

غزل

مان تنها ۽ ٿالهيءَ جو وڻ!
توبن جيون اٽپورو ڄڻ!

تون هڪ ناهين ليڪن مون سان،
گڏ ٻيٺو آ يادن جو ڏڻ!

هن جو هر هڪ روپ نرالو
منهن تي موهيڙا ڏاڙهونءَ ڪڻ!

ٻيرن جي آ موسم آئي،
مان ڏوٽيان تون ٻير اڇي ڪڻ!

سير سڏائي ڪير هتي ٿو؟
هرڪو سمجهي خود کي مڻ!

"شمس" هميشہ سوليءَ تي ٻيي،
حق جو نعرو مرڪي تون هڻ!

❊❊❊

غزل

روز ٿا قتلام ٿين ۽ مان چوان آزاد هان،
عزتون نيلام ٿين ۽ مان چوان آزاد هان.

شهر سارو آ تماشائي باز جهڙو زندگي،
بي نڪا هِي عام ٿين ۽ مان چوان آزاد هان.

چنڊ ڪي سوگهو ڪجي، يا رات ڪي مات ڏيون،
فيصلا گمنام ٿين ۽ مان چوان آزاد هان.

سِنڌ جا جوڏا ڪُسن، ڏاڙا لڳن ٿا ڏار ۽،
روز گهر قهرام ٿين ۽ مان چوان آزاد هان.

سونهن مندر ۾ ڪُٺي، ٿيا راز مسجد ۾ دفن،
رت هاڻا گام ٿين ۽ مان چوان آزاد هان.

ڄت ڪي پٽڪو ٻڌائي، هِن غريبي ڳوٺ ۾،
ڇوڪريون بي سام ٿين ۽ مان چوان آزاد هان.

***

تعارف

نالو:-	طفيل احمد
ادبي نالو:-	طفيل
والد جو نالو:-	پيرل
ذات :-	سولنگي
ڄم جي تاريخ:-	8 جنوري 1997ع
ڄمڻ جو هنڌ:-	ڳوٺ پٽيجي، تعلقو ميهڙ
تعليم:-	ميٽرڪ
ڪرت :-	دوڪاندار
لکڻ جي شروعات:-	2008ع
پسند جو ڪتاب:	هٿ ترين تي روشن ڏک — پارس حميد
ڇپيل مواد:-	سنڌ جي مختلف رسالن ۾
اڻ ڇپيل مواد:-	هڪ ڪتاب جيترو
لکيل صنفون:-	غزل، وايون، بيت، نثري نظم
موبائيل نمبر:-	0300_2588304
ايڊريس:-	ڳوٺ پٽيجي، لڳ ڀيٽو جتوئي

غزل

چنڊ کي چولو سبي تو هو ڏِنو،
عرش کي نيرڳ ڏَيئي تو هو ڏِنو.

تيز طوفاني هوا ها وڻ وڍيا،
ٿانُ پنڇين کي سَکي تو هو ڏِنو.

الماڙيءَ ۾ اجان تائين آ پَيو،
جو چَلو مونکي لِکي تو هو ڏِنو.

ٻارُ مون ۾ کو نَنگو جائو هُيو،
والُ کپڙي جو ڍُکي تو هو ڏِنو.

مسڪرايو هو ”طفيل“ پو ٻه مون،
پوڳَ ۾ چا چا چٿي تو هو ڏِنو.

❊❊❊

غزل

تنهنجا پار سجاتا آهن مون،
ڪارا وار سجاتا آهن مون.

ٻچپن ۾ لڏندو هوندس هن ۾،
وڻ جا ٿار سجاتا آهن مون.

ميلي ۾ ٻالڪ هن هر رنگ جا،
پنهنجا ٻار سجاتا آهن مون.

بادل هوندا تنهنجي پاڙي جا،
اک جا نار سجاتا آهن مون.

بيواھ ”طفيل“ وَني ٿن اک ۾،
هي پوتار سجاتا آهن مون.

❊❊❊

غزل

ماتِ جو ڏيئو ٻريو آ مون ۾ اڄ،
ڪو سناٽو ڇڙ وريو آ مون ۾ اڄ.

ڦُل نَدي ڪائي مهاڻان اڄ وئي،
هڪ مهاڻو ئي تريو آ مون ۾ اڄ.

تو نہ حاڪم آ ڪيو ڪجھ سنڌ لاءِ،
پيٽُ مسڪينن ڀَريو آ مون ۾ اڄ.

هن ۾ منهنجو ڏوهُ آ کھڙو ڀَلا،
ٻار ڄائو هي ڇريو آ مون ۾ اڄ.

سوڳ ۾ وڙ آ ”طفيل“ عشق جو
پيار جو پنڇي مريو آ مون ۾ اڄ.

❋❋❋

غزل

ڀاڪر منهنجو موسم سرد پيو ٻولي،
ڏڪڙيو ماڻهون شايد درد پيو ٻولي.

ٻوٽ ۾ نينگر لٽجي ويندي وحشين ڪان،
هِنَ جو پيءُ هِتي ڪو مرد پيو ٻولي.

خالي خالي جيون جو هي اسڪول آ،
دل جو خانو ڪو شاگرد پيو ٻولي.

سڪ جو چولو اُڇلي هٿ سان ڪاهيءَ ۾،
پيرن سان تنهن کي چوگرد پيو ٻولي.

نقش ”طفيل“ ٿيو ڪونهي ويھ ذرا تون،
مصور ڪو رنگ اڃان زرد پيو ٻولي.

❋❋❋

غزل

پوپٽن کي مڻ مليو نہ باغ ۾،
واس اهڙو اڄ گهمليو نہ باغ ۾.

لڙڪ ڳاڙيا انتها اکڙين هيا،
واهُ تي ڳوڙهو هليو نہ باغ ۾.

ٻچپنو تو ۾ سکي آهي اڃان،
عادتن کي تو پليو نہ باغ ۾.

واڻڙا ڦل مهجبين هيا هتي،
ڪو ٻِ چهرو هو ڪِليو نہ باغ ۾.

وَتِ سَلامت آ ”طفيل“ دل سندي،
ديپُ چاهت جو جَليو نہ باغَ ۾.

❋❋❋

تعارف

نالو:ـ محبوب علي
ادبي نالو:ـ وفائي محب
والد جو نالو:ـ علي اڪبر
ذات:ـ سولنگي
ڄم جي تاريخ:ـ 10 جنوري 1990ع
ڄمڻ جو هنڌ: راڏڻ
تعليم:ـ انٽر
ڪرت :ـ دوڪاندار
لکڻ جي شروعات:ـ 2000ع
پسند جو ڪتاب:ـشاهه جو رسالو
ڇپيل مواد:ـ مختلف رسالن ۾
اڻ ڇپيل مواد:ـ هڪ ڪتاب جيترو
موبائيل نمبر:ـ 0301ـ3219381
ايڊريس:ـ راڏڻ اسٽيشن تعلقہ ميهڙ ضلع دادو محلا شيڊانجن

حمد

مصطفيٰ جو شان اعليٰ آ اتم،
ڪئي محمدؐ تي خدا نبوت ختم.

نور هو رب سان مليو تہ حضور هو،
پوءِ منڪر ٿو مڃي نہ ڪر شرم.

رحمة للعالمين آ رب ڪيو
لوڪ جو آ رب محمدؐ ڪيو پرم.

اڻ ڳڻيا احسان ڪيا الله هن،
پاڪ احمدؐ جي ڪري آهن ڪرم.

مان محمدؐ جي غلامن جو غلام،
صدقي احمدؐ جي ڪندو خالق رحم.

التجا هڪ منهنجي آهي ”محب“ چئي،
مان پسان ديدار منور ۾ بزم.

مان مران ڪلمو پڙهي هيءَ آس آ،
”محب“ جو پو پل وڃي دفنيو جسم.

***

ڪربلا وارا

آهن الله کي پيارا پيارا ڪربلا وارا،
سچي هن دين جا آهن سهارا ڪربلا وارا.

سٺيون سختيون ڏنا سر پيي مڃيا فرمان مالڪ جا،
سچي اسلام جا آهن ڪنارا ڪربلا وارا.

نئي تاريخ ڪان وسري وفاداري سخاداري،
نئا تاريخ ڪان وسرن اجارا ڪربلا وارا.

ٿيان ها مان بہ جي شامل سخا جي ان زماني ۾،
وڃان ها مان امر بڻجي نظارا ڪربلا وارا.

ڪيو آ دين کي قائم وفاداري حسينؑ جي،
آهن الله جي ساموون نڪارا ڪربلا وارا.

ٻچا پياسا ويا ڪسجي صبر جي انتها آهي،
نئا تاريخ ڪان وسرن اجارا ڪربلا وارا.

آيو پنجتن ڪيو روشن زمان سارو خدا ڄاڻي،
سچي عالم جا آهن هي ستارا ڪربلا وارا.

”وفائي محب“ چئي پنجتن شجاعت جا آهن ڏونگر،
نڪي جهڪيا نڪي رڪيا پلارا ڪربلا وارا.

***

غزل

هي پکي آهي اڏاڻو نيٺ پڄري مان ادا،
هي حياتي ٿورڙي آ زندگي آ بي بقا.

ڪيئي آيا نيٺ وريا ماڳ ڏي واپس وري،
ڪا ٻ شي رهڻي نہ آهت بس آهي رهڻو خدا.

ڇو وڃايون وقت ويهي يار اٿ ڪجهہ ڪرڻو آ،
وقت جو ناهي پتو نہ ساهہ تي ويساهہ آ.

چنڊ سج جي جان ويندي آسمان پوندو ٽٽي،
ڪشمڪش حالات هوندا ٿيندو آخرسڀ فنا.

بس ڪري شل ٻاجهہ مولاپنهجوناهي ڪوعمل،
حرص ويو حاوي آ ٻڄجي ورد وسريو آشنا.

”محب“ محلن ۾ رهون ٿا لحد ۾ پوڻو آ آ خر،
ٻار هاسين جوان ٿياسين پوءِ ٿيڻو خاڪ آ.

❊❊❊

غزل

خبر ناهي اٿئي ڪهڙا نقابن ۾ لڪيل چهرا،
نئي سج نؤ اٿئي رويو حجابن ۾ لڪيل چهرا.

ڪڏهن بوندون وڏا وسڪا ڪري گجگوڙ ٺوڪڙڪين،
اجان چاهي تہ ڪڪرن جي شبابن ۾ لڪيل چهرا.

تصور آ تنهنجي دنيا ۾ خوابن ۾ اڏامي ٿو،
الائي ڪٿ پڄائيندا هي خوابن ۾ لڪيل چهرا.

ڪڏهن سردي ڪڏهن نرمي ڪڏهن گرمي آموسم ۾،
اجان ڪهڙا منا ڏسبا فضائن ۾ لڪيل چهرا.

سڪايل ڪي ڏيو درشن ڪيان ديدار دل کولي،
ڪيو ظاهر اهي اَنوَر گلابن ۾ لڪيل چهرا.

آهين مارو شڪارن تي وڏو چالاڪ تون آهين،
اجان اڳتي هوندا ڪهڙا عقابن ۾ لڪيل چهرا.

”وفائي محب“ اڻواقف اوهان جي آ ڪتابن ڪان،
صفحا ڪاٽي پڙهائي ٿو ڪتابن ۾ لڪيل چهرا.

❊❊❊

وائي

تنهنجي آهي سار،
هر پل منهنجي روح ۾.

ڪو نه اچي آرام ٿو
آهي تنهنجي تار،
هر پل منهنجي روح ۾.

منهنجي ننڊ حرام آ،
وهندا آهن نار،
هر پل منهنجي روح ۾.

باغي منهنجي پيار جا،
مرڪن ٿا هي ٻار،
هر پل منهنجي روح ۾.

”محب“ نه ڪوئي چين آ،
توڙي آهي آر،
هر پل منهنجي روح ۾.

***

موتين مالها شاعري

تعارف

نالو:ـ خليل احمد

ادبي نالو:ـ عامر خليل

والد جو نالو:ـ خالد حسين

ذات:ـ عامر

جمڻ جي تاريخ:ـ 30 آڪٽوبر 1994ع

جمڻ جو هنڌ:ـ ڳوٺ الهڏنو عامر

تعليم:ـ انٽر

ڪرت:ـ ڪاٻه نه

لکڻ جي شروعات:ـ 2018ع

پسند جو ڪتاب:ـ شاهه جو رسالو

ڇپيل مواد:ـ مختلف رسالن اخبارن ۾ ڇپيل

اڻ ڇپيل مواد:ـ هڪ ڪتاب جيترو

لکيل صنفون:ـ غزل، نظم، وائي

موبائيل نمبر:ـ 0345_8983561

ايڊريس:ـ پيروسڻ

غزل

زندگي بيمار وانگي ٿي لڳي،
بيوس و لاچار وانگي ٿي لڳي،

تو هٿان مليو زهر مونکي مگر،
سُرڳَ ماکي لار وانگي ٿِي لڳي،

ٿو پنن وانگي خزائن ۾ ڇڻان،
دل سکل ڄڻ ڏار وانگي ٿي لڳي،

مان تہ تڙجي هان ويو هرجاءِ تان،
حيثيتَ ڄڻ جهار وانگي ٿي لڳي،

ٿو لڇان مان رات ساري روئندي،
هر صبح آزار وانگي ٿِي لڳي،

خوب توسان مون ڪيون پڻ ڳالهيون،
ڳالهہ تنهنجي ٻارَ وانگي ٿِي لڳي،

آءُ ”عامر“ ڏي هلي هاٽي وري،
انتظاري مار وانگي ٿي لڳي.

❊❊❊

غزل

چنڊ هوندو رات هوندي، مان نہ هوندس،
ڳالهہ تنهنجي منهنجي ٿيندي مان نہ هوندس،

تنهنجي هٿڙن تي لڳل مينديءَ جي پرين،
مرڪندي مهڪار بہ ايندي، مان نہ هوندس،

منهنجي گهر جو در کليل هوندو تہ هوندو،
هوا دستڪ بہ ڏيندي، مان نہ هوندس،

ڪا ڪٿائن جي صدا ڪرلائيندي ”عامر“،
مايوس ٿي موٽي بہ ويندي، مان نہ هوندس،

”خليل“ نيٺن آلن سان ڪا چانئٺ تي بيهي،
ڳوٺ منهنجي ڏانهن ڏسندي، مان نہ هوندس...!!

❊❊❊

غزل

مسجد جا مينار ها! اپا ٻانهن وانگي،
مينديءَ جا چڙ ٿار ها! اپا ٻانهن وانگي،

ڪينجهر تي نوري ٿي روز هاٽي لچي ها،
سڳين سوڏا وار ها! اپا ٻانهن وانگي،

ڪنهن کي پاڪر منجهه ٿا رکن ڪنهن لاءِ ته،
سيني تي هالار ها! اپا ٻانهن وانگي،

گل جي سهٽي ڪا مند منهنجي راهن تي مهڪي،
خنجرن جهڙا خار ها! اپا ٻانهن وانگي،

ها! سرتي ڪيئن مان پڇان نگر هي ڇڏي اڄ،
ڏرتي سان ڪل پيار ها! اپا ٻانهن وانگي،

ڪنهن جي هتڙي آجيان ڪجي يار ”عامر“،
دنيا جهنڊا يار ها! اپا ٻانهن وانگي،

ڪيترو بچائي هاڻ عشق کان اي زمانا،
موهن جا آثار ها! اپا ٻانهن وانگي،

***

وائي

ننڊ جي ڪولين مان،
خواب چون ٿا،
آزادي
الماڙيءَ ۾ بند،
ڪتاب چون ٿا،
آزادي
ريتن کي روئي،
شباب چون ٿا،
آزادي
نڪرڻ ٿا چاهيون،
گلاب چون ٿا،
آزادي
ننيڙن ذهنن جا،
نصاب چون ٿا،
آزادي

***

نثري نظم

ڪالهہ جيڪا منهنجي سنڌ جي
جنت الفردوس جهڙي
ٿڌڙي هوا اندر ۾
سرور جا ڍڪ اوتيندي هئي
جيڪا دلين جي ميلاپ جا
نغما آلاپيندي هئي ۽
جنهن جي گهلڻ تي هزارين
دلين ۾ پيار جا جذبا
ايئن اپري ايندا هئا
جيئن برسات پوڻ تي
ٿر جا ويران پٽ سونهن جي
سائي چادر اوڍي ڇڏيندا آهن
جيڪا سونهن منهنجي
ماروئڙن جي مک تي
باک جهڙي اجري مرڪ
سجائي ڇڏيندي آهي
جنهن جي مٿان ڪي
سونهن جون ديويون
خوشيءَ جا نغما آلاپينديون
ڪڏنديون گڏ هلنديون آهن
مونکي ايئن لڳندو آهي
جڻ ڪا ڪونجن جي قطار
ڪنهن ڏوراهين منزل
ڏانهن اڏامي هجي
۽ اڄ اها هوا جيڪا
ڪالهہ ڪي ٿي خوشيون ڪٽي
دلين کي معتر ڪندي هئي
اڄ سا بارود جي بوءِ
گولين جا ٺڪاءَ ۽
بي گناهہ وهايل مظلومن جي
خون جي خوشبوءِ ڪان سواءِ
ڪجهہ بہ نہ ٿي آڻي....؟

***

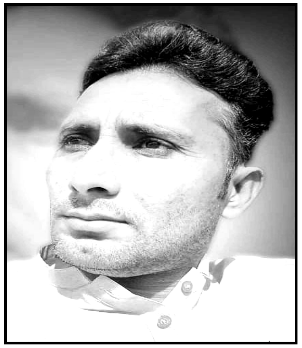

تعارف

نالو:- غلام عباس
ادبي نالو:- وفا غلام عباس
والد جو نالو:- عبدالغفور
ذات:- خاصخيلي
ڄمڻ جي تاريخ:- 30 مارچ 1984ع
ڄمڻ جو هنڌ:- ڳوٺ حاجي عمر الدين خاصخيلي
تعليم:- بي.اي
ڪرت:- زمينداري
لکڻ جي شروعات:- 1998ع
لکيل صنفون:- غزل، گيت، وائي، نظم چوسٽا وغيره
ڇپيل مواد:- مختلف رسالن ۽ اخبارن ۾
اڻ ڇپيل مواد:- هڪ ڪتاب جيترو
موبائيل نمبر:- 0300-3282593
ايڊريس:- ڳوٺ حاجي عمر الدين خاصخيلي تعلقہ ميرواهہ ضلعو خيرپور ميرس

غزل

کھڙا گناھ ٿيا ۽ کھڙا ثواب ٿي ويا،
پاپي جهان ۾ ڏس ڪيڏا عذاب ٿي ويا.

مونکي عجب لڳي ٿو سوچان پيو ٿو ان تي،
جيڪي غلام ھئا سي اڄ ڪلھ نواب ٿي ويا.

ان ڳالھ تي اڃان بي ويچار مان ڪندو هان،
ماڪيءَ جون بوتلون ڪيئن شيشا شراب ٿي ويا.

لک ڪان مٿي پگھارون پوء بي وٺن ٿا رشوا،
ماڻھو ڏٺا مون يارو اڪثر خراب ٿي ويا.

ايڏا اديبڙن جا ٿي قرب ويا مونتي،
جي ٿو ڳڻيان اماڻيل اٿ ڪن ڪتاب ٿي ويا.

ھڪ ڏينھن جي مٿي مان لھجو مليم ”وفا“ سان،
ھن جا سمورا مون لئہ گفتا عتاب ٿي ويا.

***

غزل

هڪ ياد اوهانجي ۾ پيو سور سوايا هن،
عرصي ڪان وٺي منهنجا ٿو درد وڌايا هن.

روئڻ ڪان سوا منهنجو ڪو ڏينهن نہ آ خالي،
اکڙين مان اڇي ڏس تون درياء وهايا هن.

درشن جي ضرورت آ وچ منهڙو ڏيکاري تون،
چو دور اسان ڪان تو ڪي سال گذاريا هن.

هي وهم وڇوڙي جا انبار ڪري پهتا،
سوچن جو سراٽو ڏئي اڇي مون بہ ڪٽايا هن.

ڇا ڇا نہ ڇيو ٿو آ پر پٽ مان ٻڌان وينو
پر ڪان تو وٺي مون تي ماڻھون بہ ڪلايا هن.

دشمن نہ ڪندو اهڙي جهڙي تو ڪئي آهي،
بس مون بہ حياتيء جا اڇي ڏينهن نپايا هن.

اڄ يار جدائيءَ ۾ مقيم مري نہ وڃي،
ايڏا تو پلا چالئہ ايلاز ڪرايا هن

***

غزل

اسان با ذوق ماڻھو ير اسان جا شوق توڙي وئين،
ڏئي تون عارضي چاھت اکيون رستن ۾ کوڙي وئين.

جڏھن کان نينھن لايوسين ڦٽي وئي ننڊ آ پنھنجي،
اوجاڳن سان وجھي منگڻي نئون رشتو ڪو جوڙي وئين.

تڏھن کان قيد خانو ٿا حياتي پنھنجي پايون پيا،
اسان جي يار خوشين جو جڏھن کان ٻيڙو ٻوڙي وئين.

اجوڪي دئور جا سڻا چنگيزي ريت سان چالئہ،
ڪري بي واجبيون منھنجي جسم تان ماس روڙي وئين.

اھو افسوس ٿيندو آ ٻھاني کان سوا دلبر،
”وفا“ چئي اوچتو پنھنجو اسان کان منھڙو موڙي وئين

***

غزل

ھيءِ اچانڪ عاشقي مونکان نہ کس،
مدتن جي دل لڳي مونکان نہ کس.

مان مڃان ٿو ڪو نہ ٿي توکي وٽي،
ڇڏ ھٿن مان بينسري مونکان نہ کس.

ڪجھہ خدارا رحم ڪر منھنجي مٿان،
ننڊيپڻ جي دوستي مونکان نہ کس.

جنھن ۾ خوابن جا ڏسان ٿو عڪس مان،
سا پرين تون آرسي مونکان نہ کس.

مئڪدو ٿو پائيان تنھنجون اکيون،
ھا اھا اچ مئڪشي مونکان نہ کس.

مان مري پيي ٿو سگھان توکان سوا،
يار منھنجي زندگي مونکان نہ کس.

***

غزل

جڏهن ڪان جدا ٿي ويو يار يارو،
تڏهن ڪان ويو وسري آ سينگار يارو.

مٽي ۾ مٽي ۽ چريو ٿي گهمان ٿو
سمورو ئي ڪارڻ آ دلدار يارو.

اسان جي حياتي وئي سور ٻڌجي،
جيئڻ ٿو لڳي جڻ تہ بيڪار يارو.

بنا دلربا جي پنهنجو ڳوٺ ڇا پر،
پيو سڄ پانيان مان سنسار يارو.

بنا عيد جي پو ڪندس ڪيئي عيدون،
اگر هن جو ٿيندو جي ديدار يارو.

”وفا“ جي پرينءَ ڪي ٻڌايو خدارا،
پيو تولڻ تڙپي ٿو لاچار يارو.

***

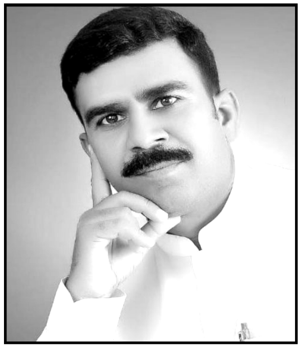

تعارف

نالو:- محمد رمضان

ادبي نالو:- فقير قليو

والد جو نالو:- علي بخش

ذات:- قليو

ڄمڻ جي تاريخ:- 1978ع

ڄمڻ جو هنڌ:- ڳوٺ وڏيرو الهڏنو قليو نزديڪ رپڙي بهارو تعلقو گنبت ضلعو خيرپور ميرس.

تعليم:- ايم. اي

ڪرت:- سرڪاري ملازم

لکڻ جي شروعات:- 1990ع

لکيل صنفون:- غزل، گيت، ڪافيون وغيره

ڇپيل مواد:- ”لڙڪ مرڪ زندگي“ (شاعري)

اڻ ڇپيل مواد:- ٻن ڪتابن جيترو

موبائيل نمبر:- 0308-3684727

ايڊريس:- ميمڻ محلا لقمان تعلقو ۽ ضلعو خيرپور ميرس

غزل

كلي جو نيڻ ملايائون دل ٺري پئي،
پيار جا ديپ جلايائون دل ٺري پئي.

پري هن بزم ۾ جنهن وقت سڏي هن مونکي،
پنهنجي پر ۾ ويهاريائون دل ٺري پئي.

ڏسو مقدر اسانجو ڪيڏو نرالو ٿي پيو
پنهنجي پاڪر ۾ پريائون دل ٺري پئي.

تون تہ منهنجو آن پرين ۽ مان پرين هان تنهنجو
جڏهن جو ائين چيائون دل ٺري پئي.

گهڻو نہ رو تون بس ڪر هاڻي ”فقير قليا“،
ڳلن تان ڳوڙها اگهيائون دل ٺري پئي.

***

غزل

ڀلجي اوهان ڀي ڪو ڀيرو ڪيو
غمن آهي دل جو گهيرو ڪيو.

رڳو چاهتون ئي تہ چاهيون پيا،
ايڏو پاڻ کان نہ وٿيرو ڪيو.

اسان تہ رکي دل آ صاف سدا،
ڪڏهن ڪين من پنهنجو ميرو ڪيو.

گهڻو ئي گذاريو اونداهين ۾ آ،
اچي هاڻي ڪوئي سويرو ڪيو.

”فقير قليو“ چئي منهنجي من اندر ۾،
وهمن اچي آهي واهيرو ڪيو.

***

ڪافي

متيءَ هاٺا ماٺهو متيءَ ساڻ ملندين،
گهڻو وقت هتڙي سهڻا تون نہ رهندين.

چا تي هي بانور ڪرين ٿو اجائي،
رنجائين پيو چو هي ساري خدائي،
هڪ نہ هڪ ڏينهن هي ماڳ مٽيندين.

ڪڏ مير دل مان ڪر اندر اجرو،
هڪ هڪ جي اڳيان ڪرين چو ٿو مجرو
ٿورو سوچ سائين پو هتڙا مليندين.

ايها مال دولت ڪم ڪا نہ ايندئي،
سنگتي ڪو ساٿي ڪني ڪو نہ هلندئي،
سپ ڪجهہ ڇڏيندين ڪٽي ڪجهہ نہ ويندين.

تون ”فقير ڦليو“ تنهنجي ذات فقيري،
هت ڪم نہ ايندئي پيري اميري،
ويندئي وقت گذري ڏکيو پو ٿيندين.

❊❊❊

books.sindhsalamat.com

نظم

شام جي ٽڏڙي پهر جو قسم،
مون کي تنهنجي سر جو قسم،
آ تو دلبر جو قسم،
تون جنهن جنهن جو چوين،
مون کي تنهن تنهن جو قسم،
دل تنهنجي آ، دل تنهنجي آ.

سچي محبت جو قسم،
نياز نوڙت جو قسم،
ڏينهن قيامت جو قسم،
تون جنهن جنهن جو چوين،
مون کي تنهن تنهن جو قسم،
دل تنهنجي آ.......

واسينگ وارن جو قسم،
چنڊ ستارن جو قسم،
ها ٽيهہ سيپارن جو قسم،
تون جنهن جنهن جو چوين،
مون کي تنهن تنهن جو قسم،
دل تنهنجي آ.......

ماء جي جهوليء جو قسم،
شاهہ جي لوليء جو قسم،
سنڌي ٻوليءَ جو قسم،
تون جنهن جنهن جو چوين،
مون کي تنهن تنهن جو قسم،
دل تنهنجي آ.......

تنهنجي جلون جو قسم،
جواني جوڀن جو قسم،
نيڻ نشيلن جو قسم،
تون جنهن جنهن جو چوين،
مون کي تنهن تنهن جو قسم،
دل تنهنجي آ.......

رسڻ پرچڻ جو قسم،
کلڻ روئڻ جو قسم،
جيئڻ ۽ مرڻ جو قسم،
تون جنهن جنهن جو چوين،
مون کي تنهن تنهن جو قسم،
دل تنهنجي آ.......

”ڦليا فقيريءَ“ جو قسم،
غريبيء اميريءَ جو قسم،
آ دلبريءَ جو قسم،
تون جنهن جنهن جو چوين،
مون کي تنهن تنهن جو قسم،
دل تنهنجي آ.......

sindhsalamat.com

═══

منهنجي لڙڪن جو
منهنجي سڏڪن جو
نيٺ ته انصاف ٿيندو
منهنجي ڌڪڙن جو
دل جي دردن جو
نيٺ ته انصاف ٿيندو

منهنجي محبت کي وساريئي
گهر وڃي غيرن جو وسايئي
ذري جو ٻي رحم نه آيئي
ڪيڏازخم دل تي رسايئي
تن زرد زخمن جو
سورن ۽ صدمن جو
نيٺ ته انصاف ٿيندو

تو کي پنهنجو بنائڻ لئي،
تنهنجو پيار پائڻ لئي،
ڇا ڇا نه ڪيو پئي مون،
توسان نينهن نڀائڻ لئي،
منهنجي آهن جو
درديلي دانهن جو
نيٺ ته انصاف ٿيندو.

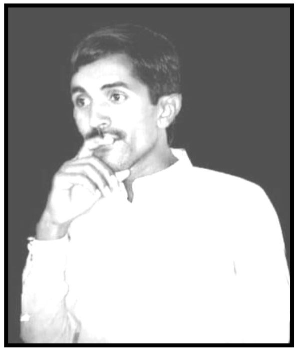

تعارف

نالو:- سڪندر علي
ادبي نالو:- سڪندرهاڙهو
والد جو نالو:- معشوق علي
ذات:- هاڙهو
جمڻ جي تاريخ:- 3 جون 1987ع
جمڻ جو هنڌ:- شهدادڪوٽ
تعليم:- انٽر
ڪرت:- پورهيت
لکڻ جي شروعات:- 2000ع
پسند جو ڪتاب: سجدو اداس آ (استاد پيرل قنبر)
ڇپيل مواد:(1) مينهن ڪٽيون 2017ع (2) روشني جا رنگ- 2018ع ۾ گڏيل شاعري جو مجموعو(3) پنج آڱريون-2021ع ۾ ڪهاڻين جو ڪتاب
اڻ ڇپيل مواد: 4 ڪتابن جيترو
لکيل صنفون: حمد، نعت، قصيده، مرثيو، مناجات، گيت، غزل، نظم، وائي،
موبائيل نمبر: 0301_3290696
ايڊريس: ڪالا مڪان ڊرب محلا شهر شهدادڪوٽ.

غزل

اوهان جي در تي چڙهيون وڃان ٿو اميد جي مان پڪار جانا،
وري خدارا اسان جي دل ۾ نہ ٻڌجي اڄ جان ٻهار جانا.

خيال منهنجو اچي وڃئي جي رکي نہ ڇڏ جان تون پنهنجي دل ۾،
متان تہ منهنجي وڃڻ کان پوءِ ڪرين اسان جي پچار جانا.

مري وڃان جي ڳري وڃان جي زمان توکي ڀلا ڇا ٿيندو،
عجيب منظر ڏسڻ نہ اڄ جان ڪڏهن بہ منهنجي مزار جانا.

ڏٺوسي پنهنجي وجود جو پيي اداس چهرو اوهان جي سامهون،
نجات لئہ ڪجهہ وٺڻ آياسي جڏهن بہ تنهنجي بزار جانا.

اسان جو مقدر اسان سان آهي اوهان جو مقدر اوهان سان آهي،
اڙي شهر مان رنو تہ آهيان ڪري اوهان جي سنڀار جانا.

غزل هي منهنجا نظم هي منهنجا هي شعر منهنجا پڙهي تون ڇڏجان،
تنهنجي حسن تي لکيون وڃان ٿو قصا اوهان جا هزار جانا.

لڪاءِ پنهنجو حسين چهرو بهار ساڳي اچي نہ موٽي،
اسان جي دل تي اڳي ئي آهن اوهان جي غم جا غبار جانا.

ويو "سڪندر" اوهان جو ٿي اڄ خلاف منهنجي جهان سارو،
عزيز منهنجا عزيز ناهن ڏيان مان ڪنهن کي ميار جانا.

***

غزل

ڏسڻ چاهيم جڏهن چهرو تہ نڪتي دانهن اندر مان،
ويا پن جان ڇڻي ڏينهڙا حياتيءَ جي ڪلينڊر مان.

وساري ڪو نہ سگهندو هو اهومنظر قبر تائين،
جڏهن معذور پٽ! پيءُ جو ڪنيو لاشو قلندر مان.

ڏکن سان جنگ جوٽي ٿو تتل ڏينهن ۾ بکارو تن،
هجي ها مون کي ناٽو جي تہ هن جي ڪيان هان واهر مان.

قسم سان پاڻ تي مون کي يقين تر جيترو ناهي،
تہ توتي سهٽي محبوبا ڪيان ڏس ڪهڙو باور مان.

ڪيو ٿي جادو جنتر ڪو پڙهيو ٿي مون تي منتر ڪو
تنهنجو نوڪر سڏايان ٿو توڙي جو هان سڪندر مان.

***

غزل

در وٽيءَ مان ڏٺم لڪي ماڻهو،
حادثن ۾ هيو ڏڪي ماڻهو.

هڪڙو تنها بيٺو نهاري پيو
جهوپڙيءَ کي اهو يڪي ماڻهو.

شاهي بازار ۾ اچي آ رنو
ماءُ جا والا سيئي وڪي ماڻهو.

نانگ ڪاڏل ڏڳو ڏسي نوڙي،
نوجوانيءَ ۾ ويو ڏڪي ماڻهو.

سيئي رشتا ختم ڪري ويٺو
هو ڪناري اچي شڪي ماڻهو.

هڪڙو ٻئي کان پڇي پيو هر هر،
چو ڪئي آهي دل پڪي ماڻهو .

خودڪشي چو ڪري نه هو هاڻي،
ڳالهه هن جي نه ڪنهن ڍڪي ماڻهو.

❊❊❊

غزل

مان رهان پل نه پر هي ثقافت رهي،
هي جشن سنڌ جو تا قيامت رهي.

لوئي لڄ سنڌ جي رب اصل کان وٺي،
جيئن سلامت رهي تيئن سلامت رهي.

سنڌ تون پاڪ هئين پاڪ رهندين سدا،
هي زبان تي ٿي منهنجي تلاوت رهي.

سنڌ جيئي سدا روز نعرو منهنجو
دل ۾ دشمن جي لئه ٿي عداوت رهي.

سنڌ جيجل مٿان جان گهوري ڇڏيان،
پاڳ پنهنجي ۾ شل هي سعادت رهي.

سنڌ دشمن سان منهنجي عداوت رهي،
شال منهنجي ايها استقامت رهي.

هي ”سڪندر“ سڃي سنڌ جو آواز آ،
اي عدو توتي لانت ملامت رهي.

❊❊❊

غزل

چيائين پيار جو پرڻو ڪندس توسان،
حياتيءَ جو شروع ڦرڻو ڪندس توسان.

چيائين هي حقيقت آ لڪايان ڇو،
محبت ۾ پنهنجو مرڻو ڪندس توسان.

چيائين ڪو نہ هلندس مان ڪٽي رسمون،
نہ ڪي مڱڻي نہ ڪو مڱڻو ڪندس توسان.

چيائين عشق! جاڻي تون وٺي هلندين،
پيو جي پنڌ ئي ڪرڻو ڪندس توسان.

چيائين تون زماني جي نہ ڳالهين تي،
رڳو هلجان نہ مان ماڻو ڪندس توسان.

***

تعارف

نالو:- ذاڪر حسين

ادبي نالو:- ذاڪر سيتائي

والد جو نالو:- شبير احمد

ذات:- سولنگي

ڄمڻ جي تاريخ:-5 اپريل 1980ع

ڄمڻ جو هنڌ:- سيتا روڊ ضلع دادو

تعليم:- انٽر

ڪرت :- ڪاروبار

لکڻ جي شروعات:- 2007ع

ڇپيل مواد:-"ڏهر منجهہ ڏيئا" (گڏيل شاعري) چوڏس ميگهہ ملهار (گڏيل شاعري) "سخنور سنڌ ڌرتي جا" (گڏيل شاعري)

اڻ ڇپيل:- مواد ٻن ڪتابن جيترو

موبائيل نمبر:- 0344_2525478

ايڊريس:- سيتاروڊ ضلع دادو

غزل

ڳالھ دل جي ڪيان، ڪرڻ ڏيندينءَ،
تنھنجي دل ۾ رهان، رهڻ ڏيندينءَ.

رات گذري وئي آ ڏسندي ئي،
هاڻ موتي وڃان، وڃڻ ڏيندينءَ

تنھنجي نيڻن ۾ چار پل ترسي،
آءُ جنت گھمان، گھمڻ ڏيندينءَ.

باھ جو سمنڊ ٿي ٽپين تون ڪيئن؟
عشق توکان سکان، سکڻ ڏيندينءَ.

تنھنجي تاسي بدن مٿان جانان،
مينھن ٿي جي وسان، وسڻ ڏيندينءَ.

پنھنجي صورت ۾ پاڻ ئي ”ذاڪر“،
تنھنجي صورت پسان، پسڻ ڏيندينءَ.

***

غزل

نگاھ مٿي ڪڻ تہ ٺران مان،
وڏيڪ اجا وڻ تہ ٺران مان.

تون پيار جون مدھوش بھارون،
لڳن ڪي اچي ھڻ تہ ٺران مان.

ھي ذات سَوا سير ھئي پر،
خيال اچي مڻُ تہ ٺران مان.

اکين تي رکين چپَ تہ ٻران ۾،
چُمين جو ڏئين ڏڻُ تہ ٺران مان.

جڏھن بہ ڏسين ٿي يا چُھين ٿي،
ٿو برف جيان جڻ تہ ٺران مان.

وجود رهي چانوَ ٿي ”ذاڪر“،
حيات ٿئي وڻ تہ ٺران مان.

***

غزل

لِڪي پايو پيا جهاتيون اسان سمجهي ويا آهيون،
اوهان جون پولڙيون پاتيون اسان سمجهي ويا آهيون.

لڪيرون لال نيڻن ۾ چپن تي بيوسي هر پل،
گُذاريون ڪينءَ تو راتيون اسان سمجهي ويا آهيون.

.ڪتِي وانگي ڳتن تي نوجواني جا هي موهيڙا،
چُلن چو ٿيون پيون چاتيون اسان سمجهي ويا آهيون.

الائي چا نہ چا سمجهي، تون نظرن ڪي ٿي نظرن سان،
اُلارين ٿي پئي ڪاتيون اسان سمجهي ويا آهيون.

***

غزل

اجهو سج لٿو اجا ٿا اچو
ٿَڪو آسرو اجا ٿا اچو.

نہ محفل وٽين نہ مئہ ٿي وٽي،
عجب سلسلو اجا ٿا اچو.

گُلن جون پتيون نہ تارا ڪتيون،
نہ تنهنجو پتو اجا ٿا اچو.

سِڪون ٿا پيا نئين سور لئہ،
ڏيڻ درد ڪو اجا ٿا اچو.

سندءِ عشق جو سجي شهر ۾،
ٻٽيو ڇهچٽو اجا ٿا اچو.

ڳري آسَ ٿي، ڳري ماسُ ٿو
ڇٽي ساهُ ٿو اجا ٿا اچو.

ويو آڱرين تي "ذاڪر" ڪپي،
ٿِيس مُلھ ٽڪو اجا ٿا اچو.

***

غزل

ڪنهن نظر منجهه ساءُ ڪاٿي آ،
زندگيءَ ۾ هُڳاءُ ڪاٿي آ.

ڪنهن جو ڪنهن سان نياءُ ڪاٿي آ
ڪنهن جو ڪنهن سان لڳاءُ ڪاٿي آ .

ڏک جي آلاڻِ جا ڇُلي ٿي پئي،
لڙڪ آهن تلاءُ ڪاٿي آ.

تون خدائي جو پرتوو آهين،
ڳالهه ان ۾ وڏاءُ ڪاٿي آ.

زخم ڪُرندو رهي ٿو پنهنجن جو
هي ڀَراون جو گهاءُ ڪاٿي آ.

جهڙو تنهنجي اندر ۾ آ "ذاڪِرَ"،
باهِ ۾ ڀيي سو تاءُ ڪاٿي آ.

***

books.sindhsalamat.com

موتين مالها شاعري

تعارف

نالو:- نديم علي
ادبي نالو:- اسير نديم علي
والد جو نالو:- شاهه محمد
ذات:- مغل
جمڻ جي تاريخ:- 1975ع
جمڻ جو هنڌ:- کهڙا
تعليم:- ميٽرڪ
ڪرت:- ٽي وي مڪينڪ
لکڻ جي شروعات:- 2000ع
پسند جو ڪتاب:- نهج البلاغہ
ڇپيل مواد:- مختلف رسالن ۾
اڻ ڇپيل مواد:- هڪ ڪتاب جيترو
لکيل صنفون:- گيت غزل قصيدا نوحا
موبائيل نمبر:- 0307_3644531
ايڊريس:- سومرا محلا کهڙا تعلقہ گمبٽ ضلع خيرپور ميرس

sindhsalamat.com

غزل

وقت جي ويڙهه ۾
مظلوم کي ماريو ويو.

جيئڻ جاڪسي سب چارا،
ڳٽتن ۾ ڳاريو ويو.

اميرن جي صدقي مٿان،
رت غريب جو هاريو ويو.

مفلوج ذهنن کي ڪري،
جذبن کي ٺاريو ويو.

امر ٿي، ويندا. سپنا "اسير"،
جي سنڌ مٿان، واريو ويو.

***

گيت

انسان جا عضوا ڪٽيا ٿا وڃن،
سيئي خواب سپنا لٽيا ٿا وڃن.

راهه ۾ راڪاس عجب راند ڪئي،
روز ڏرتي ڏٽي ڦٽيا ٿا وڃن.

بس مظلوم سان ويڏن آ ياروِ،
عزت خاطر گهٽا ساهه گهٽيا ٿا وڃن.

روڊ.رستن تي لڳي خوف ٿو
اک چنبي ۾ ماٺون جهٽيا ٿا وڃن.

ات ڪهڙي توقع رکجي "اسير"،
جت روز چهرا مٽيا ٿا وڃن.

***

ڪلام

سجي محفل مچن ميلا،
سچل تنهنجا سچل تنهنجا،
ڳائن ڳبرو بول سريلا،
سچل تنهنجا سچل تنهنجا.

ڪٿان ڪٿان ڪان ڪهي،اچن ٿا،
مرا دون من جون ڪٽي اچن ٿا،
فقير فقراء مريد سارا،
سچل تنهنجا سچل تنهنجا.

تون عشق الاهي سان سرشاد،
تون فيض سندي آسوغات،
تو در جهڪيا درويش ديوانا،
سچل تنهنجا سچل تنهنجا.

حسن حسين حمايت تنهنجي،
تون ئي منزل آهين منهنجي،
منهِ روشن ديپ جلن ٿا،
سچل تنهنجا سچل تنهنجا.

سچل سائين تو در داهين،
من ”اسير“ جو ماندوا،
خوشحال ڏسان هت، مارو سارا،
سچل تنهنجا سچل تنهنجا.

تعارف

نالو:_ سخاوت علي شيخ

ادبي نالو:_ سخاوت شيخ

والد جو نالو:_ مرحوم محمد علي شيخ

ذات:_ شيخ

جمڻ جي تاريخ:_ 1 جنوري 1984

جمڻ جو هنڌ:_ ڳوٺ محمد رمضان شيخ

تعليم:_ انٽر

ڪرت:_ هوميوپيٿڪ

لکڻ جي شروعات:_ 2000ع

پسند جو ڪتاب: :_شاهه جو رسالو

ڇپيل ڪتاب: ڪو بہ نہ

اڻ ڇپيل ڪتاب: 2 ڪتابن جيترو

لکيل صنفون:_غزل وايون، نثري نظم، نظم، گيت، ترائيل

موبائيل نمبر: 0307_7968421

ايڊريس: پوسٽ آفيس پير ورڻ تعلقو ٺري ميرواهه ضلعو خيرپور ميرس.

غزل

درد جو وقت وانگار ٿي آيو من ۾،
زندگي جو تہ سينگار ٿي آيو من ۾.

پاڻ ٿو پاڻ ۾ عشق ئي پيو جوڙي،
۽ بقا جو علم يار ٿي آيو من ۾.

پاڻ واري آهي ذرڙو مٽي جو گهر،
سمنڊ روپ سرڪار ٿي آيو من ۾.

نفرتن کان رهي دور چاهہ ٻڌجي تہ،
سگهر سارو چٽو پيار ٿي آيو من ۾.

”شيخ“ سوچي پئي مون مٿان تہ اڄ دنيا،
ساهہ منهنجو بہ ويچار ٿي آيو من ۾.

❊❊❊

موتين مالها شاعري

غزل

درد جي زندگي جهوپڙي آ ٻٽي،
سور جي بس پڪي سوکڙي آ ٻٽي.

نانگ ٻڌجي پئي ٿي ڏنگي رات هر،
تو بنا سوڳ هر راتڙي آ ٻٽي.

موت ڪيڏي وڏي چو نہ يارو هجي،
ڏات. اڳيا اها ننڊڙي آ ٻٽي.

سونهن کي روپ ارپي وفا جو هٽي،
سانوري هاڻ محبوبڙي آ ٻٽي.

روز قربان ٿي روز جهومي پئي،
عشق جي عاشقي راتڙي آ ٻٽي.

”شيخ“ محفل سجي آ وئي تون آئي،
عمر واپار جي تہ پڙي آ ٻٽي.

❊❊❊

غزل

پاڻ ٻوڙجي سمنڊ ۾ ڪٽي،
رنگ ٽوڙجي سمنڊ ۾ ڪٽي.

هت تہ عشق واپار ڪو ڪري،
هاڻ لوڙجي سمنڊ ۾ ڪٽي.

پٿر جو ڪٽي جسم پنھنجو هي،
يار ووڙجي سمنڊ ۾ ڪٽي.

لھر بس چمي پاڻ عشق جو
علم ڪوڙجي سمنڊ ۾ ڪٽي.

"شيخ" روح جو پيالو ڪٽي،
سو تہ ٻوڙجي سمنڊ ۾ ڪٽي.

***

غزل

پاڻ ٻوڙجي پاڻ ۾ ڪٽي،
رنگ ٽوڙجي پاڻ ۾ ڪٽي.

هت تہ عشق واپار ڪو ڪري،
هاڻ لوڙجي پاڻ ۾ ڪٽي.

پٿر جو ڪٽي جسم پنھنجو هي،
يار ووڙجي پاڻ ۾ ڪٽي.

لھر بس چمي پاڻ عشق جو
علم ڪوڙجي پاڻ ۾ ڪٽي.

هت ۾ روح جو پيالو ڪٽي،
"شيخ" ٻوڙجي پاڻ ۾ ڪٽي.

***

غزل

زندگي جو سفر آسان ٿي ڪو نہ سگهيو.
ءِ مٽي جو وري بہ دان ٿي ڪو نہ سگهيو.

بم لڳا ٿي هتي هر پل ئي جسمن مٿان جو
يار آزاد هت انسان ٿي ڪو نہ سگهيو.

ٻار ٿو هت صدائون اڄ ڪري ماريو نہ،
جنگ ۾ ظالم ڪتو حيران ٿي ڪو نہ سگهيو.

روح زخمي ڪري ڏرتي لٽي سنڌ جو ها،
"شيخ" ڪوئي سچو دربان ٿي ڪون سگهيو.

***

تعارف

نالو:- ديدار علي پٽو
ادبي نالو:- ديدار "فلڪ" پٽو
والد جو نالو:- نجم الدين پٽو
ذات:- پٽو
جمڻ جي تاريخ:- 7 مارچ 1998ع
جنم جو هنڌ:- پٽا محلا (ڪنڊڪوٽ)
تعليم:- B.S.C
ڪرت:- ليبارٽري
لکڻ جي شروعات:- 2017ع
پسند جو ڪتاب:- پرهہ ڦٽي جا پنڌ مرتب: مبين اڄڻ
ڇپيل:- مواد: ڪو بہ نہ
اڻ ڇپيل مواد:- هڪ ڪتاب جيترو
لکيل صنفون:- غزل، گيت، نعت شريف، نظم، چوسٽا، هائيڪا
موبائيل نمبر:- 0336-3828533
ايڊريس:- پٽا محلا (ڪنڊڪوٽ)

غزل

دل ٿي چوي اڄ يار ڏسان مان،
محب منو منٺار ڏسان مان.

مدهوش ٿيان تنهنجي نظرن سان،
تنهنجا ڳل ڳِتا رُخسار ڏسان مان.

سراب سڄو هي صحرا آهي،
توکان سوا ڪيئن سنسار ڏسان مان.

وٺي ڪي لفظ ڪنهن ڪوي ڪان،
ڪهڙي ريت ڪري اظهار ڏسان مان.

”ديدار“ هٽائي نقاب رخ تان،
دل مٿان نظرن جا وار ڏسان مان.

❊❊❊

غزل

هر ذرتيءَ ڄائو پاءُ پرين،
هن ذرتيءَ سان ئي چاهه پرين.

جو غيرن جو همدرد هتي،
ٿئي ڪهڙو تنهن سان ٺاهه پرين.

هي سنڌ ته آجي ٿيئڻي آ،
هي پنهنجو آ ويساهه پرين.

”ديدار“ ڪيو قربان سندو،
مال مڏي ۽ ساهه پرين.

❊❊❊

غزل

تتل آهي پرين قسمت،
رتل آهي پرين قسمت.

ٿلهي ليکي ٿيل منهنجي،
قتل آهي پرين قسمت.

وڇوڙي جي وبا ۾ هي،
وتل آهي پرين قسمت.

تنهنجي سيني تي سپنن ۾،
ستل آهي پرين قسمت.

دفن ”ديدار“ چئي منهنجي،
ٿيل آهي پرين قسمت.

***

موتين مالها شاعري

غزل

هاڻ اسان جو کلڻ مشکل،
تو جو کيو آ ملڻ مشکل.

دنيا داري کيو آهي،
يار اچڻ ۽ وڃڻ مشکل.

چوٽ ۽ زخم کان سوا سائين،
شعر بہ آهي لکڻ مشکل.

ڪنهن کي راز نہ ڏجي جڳ ۾،
راز جو راز آ رهڻ مشکل،

دل هي ”ديدار“ آ هڪ جي،
ڪنهنجو هاٽي ٿيڻ مشکل.

***

وائي

دلبر انتظار ڪيو مون،
تنهنجو اونهارو سيـــارو،
پر ڪو نہ آئين تون اڱڻ منهنجي.

آخـــري پساهن ۾ پيو هيس،
لڙي آيو هت جڳ سارو،
پر ڪو نہ آئين تون اڱڻ منهنجي.

جوڙي سان هو سنسار سجو پر،
توبن هو منهنجو ڏينهن ڏکارو،
پر ڪو نہ آئين تون اڱڻ منهنجي.

تنهنجي ڪري زندگي برباد ڪري،
جهان ڇڏي ويو ”ديدار“ ويچارو
پر ڪو نہ آئين تون اڱڻ منهنجي.

***

گيت

چانهہ جي ڪوپ تي گذري وئي زندگي،
بيو فا جي ياد ۾ اجڙ ي وئي زندگي.

اسان جي جواني هوا ٻڄي جڻ،
اڏري وئي زندگي.

ڪيڏي ڪيم بندگي جانا تنهنجي،
عاجزيءَ ۾ گذري وئي زندگي.

توکان پيار، پرين ايڏو مليو جو
اسان کان اسانجي وسري وئي زندگي.

نہ پڇ ”اسير“ ڇا گذريو مون مٿان،
خزان ۾ گلن جيان وڪري وئي زندگي.

***

تعارف

نالو:۔ معشوق عمر هنگورجو

ادبي نالو:۔ معشوق عمر JR

والد جو نالو:۔ عاجز عمر هنگورجو

ذات:۔ هنگورجو

جمڻ جي تاريخ :۔ 3 مارچ 1999ع

تعليم:۔ B.A

ڪرت:۔ زميندار

لکڻ جي شروعات:۔2010ع

پسند جو ڪتاب:۔شاهه جو رسالو

ڇپيل مواد:۔ مختلف رسالن ۾

اڻ ڇپيل مواد:۔ هڪ ڪتاب جيترو

لکيل صنفون:۔ گيت، غزل، نظم ۽ آزاد نظم

موبائيل نمبر:۔ 0316_2214137

ايڊريس:۔ ڳوٺ درگاهه پير اېڙو، تعلقہ جاتي (سجاول)

غزل

اسان جئين جيون گذاري ڏسو
پنهنجا پير ثابت بيهاري ڏسو.

ٽٽل جهوپڙيءَ ۾ بکايل ٻچا،
دلاسا ڏئي سي سمهاري ڏسو.

وفادار آ، هي زمانو سچو
نظر نيڪ سان ٿورو نهاري ڏسو.

سدائين ٻين جا ٽا لڙڪ ساريو
ڪڏهن پاڻ اکين مان هاري ڏسو.

اجان تہ صبح ۾ وڏي دير آهي،
توهان ڪو نئو سج اڀاري ڏسو.

محلن ۾ هرڪو ٿو ٻاري ڏيئا،
مخالف هوا ۾ سي ٻاري ڏسو.

دل ۽ اکين جو سموريون خوشيون،
”معشوق“ جي ڪاڻ واري ڏسو.

❊❊❊

غزل

جفائن جي بدلي وفائون ڪري ڏس،
ڪٽي معاف ڪنهن کي خطائون ڪري ڏس،

پرين پاڻ کي ڪس، ڏيڻ ڏاڏو ڏکيو
دغا باز کي بہ دعائون ڪري ڏس،

اڄهو جن ڪسيو تن لاءِ اڏ تون اوطاقون،
ڇپر جن جهنيو تن تي ڇائون ڪري ڏس،

وفادار کي هت تہ هرڪو سڃاڻي،
مگر بيوفا جون پڇائون ڪري ڏس،

انڌو عشق آهي، ڏسي سونهن نہ سيرت،
اڳيان عاشقن جي گلائون ڪري ڏس،

چون ٿا تہ ”معشوق“ آ مغرور هوندو
پر ڪڏهن عاشقن کي التجائون ڪري ڏس،

***

غزل

ڪٽي تنهنجون يادون وريو آ ڊسمبر
صفا برف وانگي ٺريو آ ڊسمبر.

تنهائيءَ بدن تي رکي پئي ٽانڊا،
اسان لاءِ اوهان بن ٻريو آ ڊسمبر.

سگرا سمهن سڀ پلي سيج تي،
اسان کي چڙيو ئي سريو آ ڊسمبر.

واسطي خدا جي تون بہ وري آ،
مس سال کان پوءِ لڙيو آ ڊسمبر.

چڙائپ جي هي ڪا سزا ڪو نہ آ،
قدرت اسان تي مڙيو آ ڊسمبر.

***

غزل

هو جو ڳوٺ جو اڌ چريو ڇوڪرو،
تنهنجي لاءِ مئو سِرَڦِرِيو ڇوڪرو.

تنهنجي نيڻن جو نيشان ٻڌيو جڏهن،
سوچ ئي سوچ ۾ آ ڪريو ڇوڪرو.

تنهنجي هڪڙي نظر جي ڪري او چري،
ويندي ويندي آ واپس وريو ڇوڪرو.

نيڻ تنهنجا خماريل پسڻ سان پرين،
آ اندر ئي اندر ۾ ٺريو ڇوڪرو.

تنهنجي ڪجلين اکين جا لڳا تير جو
ڏور تڙپي لڇي آ ڪريو ڇوڪرو.

پنهنجي "معشوق" جي مرڪ لاءِ صرف،
پنهنجي هر قول تان آ ڦريو ڇوڪرو.

***

تعارف

نالو:- نويد حسين اڇڻ
ادبي نالو:- نويد ناز اڇڻ
ذات:- اڇڻ
والد جو نالو:- محمد جادل اڇڻ
جمڻ جي تاريخ:-12 اپريل 1986ع
جمڻ جو هنڌ:- ڳوٺ سڪ واهڻ
تعليم:- ايم.فل سنڌي ادب
ڪرت:-ليڪچرر سنڌي پبلڪ اسڪول حيدرآباد
لکڻ جي شروعات:- 2005ع
لکيل صنفون:- نثر ۾ مضمون، خاڪا، تاثرات، سفرناما، ڪهاڻي، ڪتابن تي تبصرا، تحقيق، تنقيد، ناول وغيره.
نظم ۾ حمد، نعت، وائي، غزل، گيت، بيت، نثري نظم، هائيڪو وغيره.
ڇپيل مواد:- وايون مهڪيون وات تي" گڏيل شاعري) "مهڪيا گل گلابي" ۾ (گڏيل شاعري) مضمونن تي مشتمل ڪتاب تي ڪم هلندڙ
اڻ ڇپيل مواد:- ٽن ڪتابن جيترو
موبائيل نمبر:-0332_2632746
ايڊريس:- مهراڻ جو گهر ڳوٺ سڪ واهڻ تعلقو گمبٽ ضلعو خيرپور ميرس

غزل

پرندي رهي ٿي آ پاڻ زندگي،
آ دردن ٻڌائي وٿاڻ زندگي.

سڪندي سکن لاءِ ڄمار آ گذري،
خدايا! خزان ڪر نہ هاڻ زندگي.

پري مت ڏنا موکي ها پيار مان،
متارا پيين زهر ساڻ زندگي.

مئل روح ڪي تون جيار اچي،
ڏئي چپن جو ڪو مناڻ زندگي.

اڪيلو هتي رهي ٿو "اڃڻ" رڳو
وئي ٿي اٿس سورن ڪاڻ زندگي.

***

وائي

اناالحق جي هنئي صدا،
سچل درازن ۾!
نفرتن کي ختم ڪري،
محبتن جي ڏڪي ردا.
سچل درازن ۾!
انسانيت جو ڏئي درس،
مذهبن جي ڪئي نندا.
سچل درازن ۾!
گھمايا تو قدم جتي،
وسندي جڳهہ پئي سدا.
سچل درازن ۾!
آيا جيڪي هتي هلي،
اڃڻ سڀ جي ٻڌي ندا.
سچل درازن ۾!

***

تعارف

نالو:۔ محمد اسلم
ادبي نالو:۔ اسلم هزار خان چانڊيو
والد جو نالو:۔ هزار خان چانڊيو
ڄمڻ جي تاريخ:۔24 جولاءِ 2002ع
ڄمڻ جو هنڌ:۔ ڳوٺ علي گل چانڊيو
تعليم:۔ بي ايس سي پارٽ 2 هلندڙ
ڪرت:۔ ليڪڪ
لکڻ جي شروعات:۔ 2020ع
لکيل صنفون:۔ غزل نثري نظم وائي
ڇپيل مواد:۔ ڪجھ ڪتابن ۾
اڻ ڇپيل مواد:۔ هڪ ڪتاب جيترو
موبائيل نمبر:۔0342_3154525
ايڊريس:۔ ڊکڻ شهر ضلعو شڪارپور.

غزل

چھي تنھنجو بدن جانان، ھوائون رقص ۾ آھن،
وڏي مستي اٿن جانان، ادائون رقص ۾ آھن.
وڃي ماحول معطر ٿي، ڪلن جي زلف ٿا تنھنجا،
ڏسي توکي نچن جانان_فضائون رقص ۾ آھن.
حسينن جي حسين محفل، حسن جو تاج ٿي سِرَ تي،
پسي تنھنجو حُسن جانان، گھٽائون رقص ۾ آھن.
ڪيو ٿي پيار ۾ قيدي، تہ پي تنھنجو ھي ”اسلم“ آ،
محبت ۾ مگن جانان، سزائون رقص ۾ آھن.

***

غزل

ھو ٿو چھرا روز مٽائي، چا ٿو چاھي؟
حق غريبن جا ٿو کائي، چا ٿو چاھي؟
چند ٽڪن جي خاطر ھو ويڪائو ماڻھو!
پنھنجو ٿو ايمان کپائي، چا ٿو چاھي؟
ڏارين جيئان، ڌرتيءَ تي ھو ڪيس ڪري،
ڪاٽن جا ٿو ڪپڙا پائي، چا ٿو چاھي؟
ھونئن چڱو ٿو مڙس سڏائي، ساري تر ۾،
لِڪ ۾ ٿو ماڻھو مارائي، چا ٿو چاھي؟
ڳوٺن جا اسڪول ڪري ويران، شھر ۾
پنھنجا ٿو ھو ٻار پڙھائي، چا ٿو چاھي؟

***

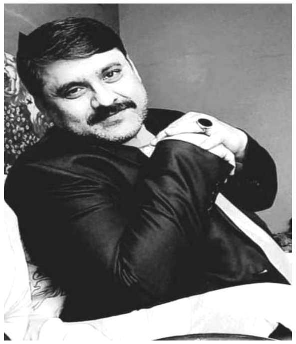

تعارف

نالو: غلام اڪبر جوکيو
ادبي نالو:_ اڪبر جوکيو
والد جو نالو:_ محمد انور جوکيو
ڄمڻ جي تاريخ:_15مارچ 1975ع
ڄمڻ جو هنڌ:_ شIر رتوديرو
تعليم:_ بي اي، ايل ايل بي
ڪرت:_ ريڊر ڊسٽرڪٽ اينڊ سيشن ڪورٽ لاڙڪاڻو
لکڻ جي شروعات:_1990ع
لکيل صنفون:_غزل، گيت، وائي ۽ چوسٽو
ڇپيل مواد:_ ماھوار ادب حيدرآباد ۽ روزاني آجيان شڪارپور
اڻ ڇپيل مواد: ھڪ ڪتاب جيترو
موبائيل نمبر:_ 0345_3843963
ايڊريس:_ موٺڻ پور محلہ رتوديرو ضلعو لاڙڪاڻو

غزل

نيڻ ملائي هوءَ پئي چيڙي،
اک اٽڪائي هوَ پئي چيڙي،

پهريون پهريون پيار ٿيو هن سان،
چين چورائي هوءَ پئي چيڙي.

عشق عمر لاءِ اسان کي اربي،
دل تڙپائي هوءَ پئي چيڙي.

جڏهن وڃي پئي اداس ٿيس مان،
مونکي کلائي هوءَ پئي چيڙي.

چيئين نيهن ۾ نارسائي تي من!
هٿڙو ڇڏائي هوءَ پئي چيڙي.

لک چپ واري راند ۾ آخر،
پاڻ لڪائي هوءَ پئي چيڙي.

مونکي درد، وڇوڙي وارا
گيت ٻڌائي هوءَ پئي چيڙي.

اڄ نه سياڻي ضرور ايندي،
روز ستائي هوءَ پئي چيڙي.

پڇي پئي "اکبر" ياد ڪندو آن؟
درد جاڳائي هوءَ پئي چيڙي.

***

غزل

دل جو ڏيايان ڪيسين،
لوڪئون لڙڪ لڪايان ڪيسين.

توکان پيار نه ملڻو ئي ناهي،
توکي آخر چاهيان ڪيسين.

هر هڪ چوليءَ ساڻ ڏهي پئي،
واريءَ جو گهر ناهيان ڪيسين.

ڪوڙي مرڪ چپن تي سجائي،
پنهنجي دل بهلايان ڪيسين.

نيٺ نه منزل پاڻي کي ملندي،
خواب اکين ۾ سجايان ڪيسين.

توبن منهنجو ڪير نه آهي،
توکي مان سمجهايان ڪيسين.

تنهنجي آس ۾ "اکبر" آهي،
آس اجان مان لڳايان ڪيسين.

***

تعارف

نالو:- سعيد احمد
ادبي نالو:- سعيد خروس
والد جو نالو:- صاحب خان
جمڻ جي تاريخ:-15 فيبروري 1985ع
جمڻ جو هنڌ:- ڳوٺ مير خان خروس
تعليم:- گريجوئيٽ
ڪرت:- صحافت، زميناري
لکڻ جي شروعات:- 2014ع
لکيل صنفون: گيت، غزل
ڇپيل مواد: لوڪ مئگزين، سنڌ راڻي، عبرت مئگزين
اڻ ڇپيل مواد:- هڪ ڪتاب جيترو
موبائيل نمبر:-0300-2986288
ايڊريس:ڳوٺ مير خان خروس پوسٽ آفيس ڏکڻ ضلعو شڪارپور

غزل

خوشين کي ڳوليندي تنها ٿي ڪيڏو ويم.
اڏامندڙ پکين وانگر واهيرو به وساري ڇڏيم.
تقدير آندو اتڙي جتي ڳوڙها وڪامن ٿا،
مرڪن کي ملهه ڪونهي سڏڪن سان ناتو رکيم.
ڪڪرن جي پويان چنڊ بي ڏڪجي آ ويندو
دردن جي دونهين ۾ ڪئين توکي نظر ايندم.
غمگين "سعيد" آهين صفا دل ۾ رکڻ جهڙو
ڏسي ڏکڙا '"خروس"لڙڪن کي نه روکي سگهيم.

❁❁❁

غزل

ماريو ويندين ماريو ويندين،
سچ لکڻ تي ماريو ويندين.
لکندو رهندس سچ سدائين،
سچ لکڻ تي ساڙيو ويندين.
سچ لکڻ مون ته سکيو آ،
سچ لکڻ تي ڏاڙيو ويندين.
مون ته مرڪي آ موت قبوليو
سچ لکڻ تي بگاڙيو ويندين.
سچ سان ساٿ نڀائيندو رهندس،
سچ لکڻ تي ٻاريو ويندين.
"سعيد" آهين واٽ سڏي ٿي،
سچ لکڻ تي ڦاسايو ويندين.

❁❁❁

مشتاق بخاريءَ جو مختصر تعارف ۽ ادبي خدمتن جو مختصر جائزو

- نالو: مشتاق احمد شاهه
- ادبي نالو: مشتاق بخاري
- والد جو نالو: سيد غلام علي شاهه بخاري
- ادبي سڃاڻپ: شاعر، اديب، ڪهاڻيڪار
- جنم: 27 آڪٽوبر 1969ع
- ڳوٺ لونگاڻي تعلقو ڳڙهي ياسين ضلعو شڪارپور
- تعليم: ايم.اي (اڪنامڪس) 1992ع، (سنڌي) 2007ع، ايم.ايڊ، ايم.فل جاري
- ملازمت: استاد (رٽائرڊ) 31 مئي 1988ع کان 31 آگسٽ 2017ع
- لکڻ جي شروعات: 1989ع کان
- پهرين تخليق:

(1) (شاعري ۾)

وڻن ٽا ٻول ٻارن جا، اڇن پورن ۽ ڪارن جا.
ٽلن ٽمڪن ۽ مرڪن ٽا، نظارا چڻ ستارن جا.

(اها تخليق هفتيوار اخبار "شب روز" شڪارپور ۾ 1989ع ۾ شايع ٿي)

(2) (نثر ۾)

سڏڪا سڏڪا زندگي، ڪهاڻي (ٻاراڻو ادب)
(ٻاراڻي رسالي "گلڙا" شڪارپور ۾ ڇپي)

ڇپيل ڪتاب

(1) گيتن جهڙا ٻار (ٻارن لاءِ شاعري) 1998ع
(2) پيار جي موٽ ۾ (چؤسٽا) 1999ع
(3) سونهن سنسار جي (ٻارن لاءِ شاعري) 2001ع
(4) سار جي خوشبو (100 غزل) 2004ع
(5) هڪ وجود ـ ڪيئي وجود
(ڪوثر ٻرڙي جون ادبي ۽ فني خدمتون ايم اي سنڌي لاءِ لکيل مونو گراف 2009ع
(6) سفر چاهتن جو (ڪوثر ٻرڙي سان گڏ شاعري) 2012ع
(7) هلبو وڃبو هاڻ ـ (قمر ڪوسي کي ڀيٽا) 2019ع
(8) شهيد روبينه اڄڻ جي خون سان انصاف وارو سوال (مبين اڄڻ سان گڏ ـ مرتب) 2022ع
(9) هاءِ ڪيڏو پري ويو آهين اشرف زمان پيرچندامئ جي شخصيت ۽ ادبي خدمتن کي ڀيٽا) 2022ع
(10) موتين مالها (گڏيل شاعرن جي شاعري) مبين اڄڻ سان گڏ مرتب ـ 2022ع

ايندڙ ڪتاب

(1) سونهن جي سمنڊ ۾ (شاعري)
(2) سپنا ۽ ساڀيائون (وايون)
(3) جيئڻ آهي توسان (ڳايل شاعري)
(4) احساسن جا روپ (مضمون، مقالا، تاثر ۽ اڀياس)
(5) سوچون ٽڪرا ٽڪرا (نثري ٽڪرا)
(6) ٽهڪ ٽهڪ زندگي (مزاحيه شاعري)
(7) هي دور اسان جو آ (ٻارن لاءِ ڪهاڻيون)
(8) آءُ استاد آهيان (ٻارن لاءِ مزاحيه ڪهاڻيون)

پبلشر طور آجيان پبليڪيشن ڏکڻ پاران ڇاپيل ڪتاب

(۱) تنهنجا سپنا (شاعري) 1998ع ـ نياز شيخ
(2) پيار جي موٽ ۾ (چؤسٽا) 1999ع ـ مشتاق بخاري
(3) تنهن عشق کي شاباس (پاڪستان جا لوڪ داستان) 2004ع ـ ڪوثر ٻرڙو

books.sindhsalamat.com

(4) تون منهنجو صنم آهين (شاعري) 2005ع ـ ڪوثر ٻرڙو
(5) حسين ؑ ۽ ڪربلا (مرثيه ۽ نوحا) 2006ع ـ امداد سروري

اعزاز

• چيف ايڊيٽر: ماهوار "هٻڪار" ڏکڻ (ٻارن جو رسالو)
• چيف ايڊيٽر هفتيوار اخبار "ساڀيان" شڪارپور
• چيف ايڊيٽر: سلسليوار "سهائي" لاڙڪاڻو
• چيف ايڊيٽر: ماهوار "ٻارڙن جي ٻاري" حيدرآباد
• ايڊيٽر: ماهوار "نئون چنڊ" ڏکڻ
• ميمبر ايڊيٽوريل بورڊ: "ماهوار "لوڪ" مئگزين ڪراچي
• ميمبر ايڊيٽوريل بورڊ: ماهوار "سنڌ راڻي" حيدرآباد
• باني: آجيان پبليڪيشن ڏکڻ

مڃتائون/ڀيٽائون

• "من گهريو مشتاق بخاري" (شخصيت ۽ ادبي خدمتون) 2017ع، مرتب: احسان راهوجو
• "مشتاق بخاري سپ تي پاري" (ادبي خدمتن جو مختصر جائزو) 2018ع، مرتب: ساجده جبين
. "مشتاق جي پارت تو" (50هين سالگره جي موقعي تي مڃتا) 2019ع، مرتب: ساجده جبين
• ماهوار "لوڪ مئگزين" ڪراچي، ماهوار "سنڌ راڻي" حيدرآباد ۽ سلسليوار "سهائي مئگزين" لاڙڪاڻو جا مختلف شمارا "سالگره نمبر" ۽ "ڪارنر" طور ڇپيل

ادبي، سماجي ۽ تعليمي تنظيمن سان وابستگي

• نثار بزمي ادبي سنگت ڏکڻ
• سنڌي ادبي سنگت ڏکڻ
• سنڌي ادبي سنگت لونگاٽي
• گستا
• شهنشاهه سوشل ويلفيئر ايسوسيئيشن لونگاٽي

sindhsalamat.com

عهدا

- خزانچي: نثار بزمي ادبي سنگت ڏوڪڙ، 1989ع
- سيڪريٽري: سنڌي ادبي سنگت ڏوڪڙ، 1993ع
- رابطه سيڪريٽري: سنڌي ادبي سنگت ضلعو شڪارپور، 1994ع کان 1996ع تائين
- سيڪريٽري: سنڌي ادبي سنگت لونگاٽي 1999ع
- جنرل سيڪريٽري: شهنشاهه سوشل ويلفيئر ايسوسيئيشن لونگاٽي
- صدر: گستا يونٽ ڏوڪڙ
- مرڪزي جوائنٽ سيڪريٽري: سنڌي ادبي سنگت سنڌ 2010_13ع
- جوائنٽ سيڪريٽري: گستا ضلعو شڪارپور 2013_16ع
- جنرل سيڪريٽري: گستا ضلعو شڪارپور 2016_17ع

سرگرميون

- ادبي ۽ سماجي پروگرامن ۾ ڀرپور شرڪت ڪرڻ
- پبلشر طور ڪتابن ۽ رسالن جي اشاعت ڪرڻ
- ڪمپيئر، ادبي پروگرام "ادبي سنگت" ريڊيو پاڪستان خيرپور
- هاٽ ايف ايم 105 لاڙڪاڻو

ايوارڊ

- بيسٽ ڊرامه رائيٽر ايوارڊ_ سال 1994ع بي ايڊ ڪاليج شڪارپور
- بهترين شاعر ايوارڊ_ سال 1998ع سنڌ فنڪار ٽرسٽ
- بهترين شاعر ايوارڊ (ٻاراڻو ادب) "ڪتاب گيتن جهڙا ٻار" سال 1999ع، سنڌي ادبي سنگت سنڌ (مرڪز)
- بهترين شاعر ايوارڊ (ٻاراڻو ادب) سال 2004ع، سنڌ چلڊرين اڪيڊمي خيرپور
- بهترين شاعر ايوارڊ _ سگا سيوهڻ شريف
- وفا ناٿن شاهي ميجتا ايوارڊ_ سال 2010ع، سنڌي ادبي سنگت سنڌ مرڪز
- سيد وريل شاهه لائيف اچيومينٽ ايوارڊ_سال 2015ع، سنڌي ادبي سنگت رتوديرو
- بهترين شاعر ايوارڊ_ سال 2015ع، ماهوار "ريڪائون" ڪراچي
- بهترين شاعر ايوارڊ (ٻاراڻو ادب) 2018ع، مهراڻ ادبي سنگت شڪارپور

- استاد قمر ڪوسو ايوارڊ_ سال 2018ع، سنگت لکي غلام شاهه
- بيسٽ ٽيچر ايوارڊ_2018ع گورنمينٽ سيڪنڊري ڪلسٽر اسڪول (سرسو ڳڙهي صاحب خان ۽ ٻيا ڪيترائي ميجتا سرٽيفڪيٽ، ادبي، سماجي، تعليمي ادارن ۽ سنڌي رسالن پاران حاصل ڪيا آهن..

ڳائيندڙ فنڪار

ممتاز لاشاري، غلام شبير سمون، عاشق نظاماڻي، ديدار سمون، نجف علي، الطاف سمون، ممتاز ڪنول، منظور سخيراڻي، نذير سمون، غلام شبير شاهاڻي، ڪمال سمون، عبدالغني پٽي، سرمد اياز فدا ڪوڪر، سليم رضا ڪنڀر، دانش منظور، پيرل ٻرڙو اختر سخيراڻي، سهيل سمون، زاهد شاهه، شان سومرو وحيد سمون، عرفان سانگهرو منل سانگهرو اڪبر شيخ، گل حسن شيخ، عرس شيخ، ياسين پٽو سليم رضا جلباڻي، عنايت منگي، طاهر عباس، معصوم مختيار عرف شوڪت ميمڻ، عرفان سولنگي، شريف عباسي، راجا منظور، منير ميمڻ، عبدالرحيم ميراڻي، عرفان حيدر عباسي، وسيم ڪوڪر، زاهد سمون، مرتضيٰ دايو سعيد منگي، نديم ڪتياڻ، بشير ابڙو عبدالستار ڪنڀر، اربيلو بليدي، حيدر ابڙو شرف الدين لغاري، سانول ميرالي، صاحب سمون، هاشم ابڙو بابر چانڊيو صوفن مارفاڻي، عابد ڪوريجو ياسين شيخ، عالمگير سولنگي، مرتضيٰ عالماڻي، انور زرداري، مصدق عباس سولنگي، عبدالصمد ملڪاڻي، عبدالرحمن سهتو نظير چانڊيو وفا عباسي، فقير عبدالمجيد سيال ۽ ٻين فنڪارن جي آوازن ۾ لڳ ڀڳ 200 ڪلام ڳايل.

ڏس پتو: مشتاق بخاري، ٽپال گهر ڏوڪڙ، ضلعو شڪارپور
موبائيل نمبر ۽ واٽس اپ نمبر: 0300_3191872
اي ميل: Mushtaqbukhari485@gmail.com

❋❋❋

غزل

قرب کھاٽي ياد نہ ٿي چا؟
ڪجھ پي سياٽي ياد نہ ٿي چا؟

چنڊ جا پھرا پوڳ ۾ چرچا،
منھنجي راٽي ياد نہ ٿي چا؟

ڏار نہ ٿيندينءَ پاڻ چيو هيئہ،
ڳالھ پراٽي ياد نہ ٿي چا؟

شور اکين ۾ ڳوڙهن ڪيو هو،
پيار پڄاٽي ياد نہ ٿي چا؟

چانڊارن تي چرڪ پريو هيئہ،
ٺڏڙو پاٽي ياد نہ ٿي چا؟

”مشتاق بخاري“ پي او ڊکڻ،
ڳوٺ لونگاٽي ياد نہ ٿي چا؟

❋❋❋

غزل

هاءِ ڪيڏو پري ويو آهين.
زهر جيون ڪري ويو آهين.

مون تہ خوشيون گھريون هيون توکان،
درد دل ۾ پري ويو آهين.

ڪو نہ ڪنھن سان ملان پيو مرڪي،
مرڪ مک جي ڦري ويو آهين.

چو نہ ريھون ڪري پلا روئان،
دل چريءَ کي ڏري ويو آهين.

پنھنجي ”مشتاق“ کي ڇڏي تنها،
هي چا تون ڪري ويو آهين.

❋❋❋